

NIEUWS

*Voorjaarstocht Vught op 19 april
a.s.: een vooruitblik*

*Dagwandeltocht vanuit Sint-Hubert
op 15 maart jl.: een verslag*

*WoD: verslag van Heesbeemden- en
't Hamtocht in Limburg*

**OLAT: Ollandse Lange
Afstand Tippelaars**

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
een impressie van onze
jaarvergadering op
28 februari jl., waarbij
naast onderwerpen als
jaarcijfers en
bestuursverkiezing
diverse huldigen op
het programma stonden.*

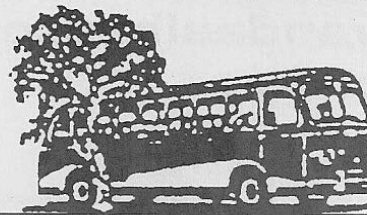
Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

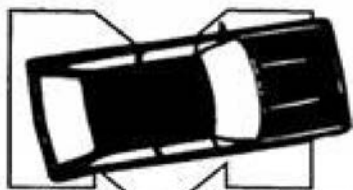

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Rinda
Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 26 april 2015
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik 2e Natuurpoorttocht <i>Myriam van den Berg</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws / Nieuws kort <i>Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuursafdeling <i>Ad van Asten</i>	9
In memoriam: Hans Janssen	10
Vooruitblik Voorjaarstocht Vught <i>Myriam van den Berg</i>	10-11
Algemene Leden Vergadering 28 februari 2015 <i>Ad van Asten</i>	12-15
LPS: Clubkampioenschap 2015 & Agenda <i>Frank Marchand / 30 km Co Tops</i>	16-17
Snelwandelen in Rotterdam <i>Rick Liesting</i>	18-19
Verslag dagwandeltocht Sint-Hubert <i>Ad van Asten</i>	20-21
Clubreis Malmedy – Basse-Bodeux <i>Co Tops</i>	22
WoD: Heesbeemden- en 't Hamtocht <i>Henri Floor</i>	23-24
Wandelvierdaagse Meuse – Ardennen, Frankrijk (2) <i>Piet Jansens</i>	25-27
Prikbord: oproep vrijwilligers Clubreizen en 4Daagse	27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (13) <i>Peter van Beljouw</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK NATUURPOORTTOCHT vanuit Vresselse Hut

Een korte vooruitblik op de 2e Natuurpoorttocht, die OLAT op **zondag 26 april a.s.** vanuit Natuurpoort De Vresselse Hut organiseert. Brabantse Natuurpoorten zijn hét startpunt om de natuur te ontdekken, te ontspannen of lekker actief buiten te zijn. Bij Natuurpoort De Vresselse Hut tref je een 4 meter hoge sleutel aan als herkenningspunt.

Er kan gestart worden vanaf 09.00 uur en er zijn vier afstanden: 5, 10, 15 en 20 kilometer.

Een korte impressie van dit boeiende gebied: slingerende bospaden, brede zandwegen, open veld, hoge zandheuvelds langs de meanderende Dommel, de mooie Hazenputten, de grote plas van de Moerkuilen. Afhankelijk van de gekozen afstand ga je al dit moois zien!

Vanuit De Vresselse Hut zijn we snel bij De Dommel, die hier prachtig door een beekdal meandert. We lopen over een bijzonder mooi pad langs dit riviertje. Er is wat hoogteverschil, zodat er stukken zijn waar we de Dommel "in de diepte" zien liggen. Aan weerszijden van dit stukje Dommeldal liggen enkele oude akkers. Het gebied is bekend als De Dommelbeemden.

Even wat achtergrondinformatie:

De Dommelbeemden zijn de laaggelegen graslanden direct langs de Dommel. Dit hooi was belangrijk omdat het diende als wintervoer voor het vee.

We vervolgen de route en komen in het Vresselse bos. Dit is een naaldbos op een dekzandrug. Het was ooit een productiebos, maar geleidelijk wordt het gevarieerder. In het bosgebied liggen mooie vennen en er zijn gebieden met vochtige heide: de Hazenputten.

Wie nu door het Vresselse bos wandelt, zal zich maar moeilijk kunnen voorstellen dat hier in de vorige eeuw nauwelijks een boom te bekennen was. Het gebied bestond grotendeels uit zandverstuivingen en heide. Aan de randen van het gebied woonden boeren die veel last hadden van het stuifzand. Om de akkers te beschermen werd daarom besloten de stuifzanden te bebossen. Zo ontstonden de Vresselse bossen.

We doen de kern van het dorpje Mariahout aan. Hier is de rust gepland.

Op de weg terug komen we opnieuw door een mooi bosgebied. Hierin treffen we de fraaie Moerputten aan, een gebied van waterplassen die ontstaan zijn door het uitdreggen van moer. Dat is laagveen bestaande uit verteerd plantenmateriaal, dat na droging gebruikt kon worden als turf. Rondom deze plassen is er een moerasbos.

Na deze fraaie afwisseling van bos en landelijk gebied komen we weer bij De Vresselse Hut, met een voldaan gevoel na deze mooie wandeling. Een fijne wandeling gewenst!

-Myriam van den Berg-

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
14 april 2)	Weerterbos en Heegterheideroute	Van Horne Hoeve, 0495-531312 Trancheeweg 22, 6002 ST Weert
28 april 2)	Kampinatocht	Herberg Den Eijngel, 0411-218230 Lennisheuvel 93, 5281 LD Lennisheuvel
12 mei	Jahrhundertweg	Monschau (D) VOLGEBOEKT
26 mei 2)	Kapel/watermolen Hooi-donk	Brasserie / Café de Kruik, 040-2913337 Hoekstraat 52, 5674 NP Nederwetten
9 juni	Soppen in de Peel	Natuurpoort De Peel, 0493-745008 Leegveld 8a, 5753 SG Griendtsveen
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy

Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
14 april	De Beckart
21 april	De Vriendschap
28 april	Oud Rooy
5 mei	Den Toel
12 mei	De Beckart
19 mei	De Vriendschap
26 mei	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

Lente: genieten op terras na een Rooise Wandeling

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

18 april	GR 573	Nessonvaux - Limbourg	26,5 km
13 juni	GR126	Rochers de Freyr - Houyet	24,7 km
19 sept.	GR56	Manderfeld - Steinebrück	23,4 km
17 okt.	GR76	Petit-Fraigneux-Huy	22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in Son, Leende en Nederweert.

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau:	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden:	Starttijden:
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 19 april 2015 Voorjaarstocht	5263 CN Vught Brasserie Brac Loonsebaan 155
Zondag 26 april 2015 Natuurpoorttocht 5-10-15-20 km	5491 PA Nijnsel (Sint-Oedenrode) Natuurpoort De Vresselse Hut Vresselseweg 33 voor starttijden/inschrijfgeld: zie www.olat.nl
Zondag 18 oktober 2015	5541 KB Reusel Cultureel Centrum De Kei Kerkplein 69

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Bouwmans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Boxtel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl
 Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

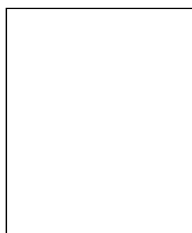
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Mooi en dankbaar

Dat was weer eens een ouderwetse OLAT-wandeling daar in het noordoosten van onze provincie. Bijna leek het nog fout te gaan met het weer, maar dat viel uiteindelijk toch wel mee. Zo rond de middag kwam het zonnetje er weer bij en alles was in kannen en kruiken. Toen om half een de balans werd opgemaakt, waren 1083 wandelaars op pad of al op pad geweest. De mensen starten tegenwoordig steeds vroeger. Net of ze denken: je kan er maar geweest zijn. En zo is het. Vandaag mochten ze al om 7.00 uur aan de wandel, voor 60 en 50 km. Dat is alweer ruim 15 jaar een traditie bij OLAT en die twee afstanden trekken nog steeds een mooie groep wandelaars. Ook OLAT-wandelaars maken er graag gebruik van en doen zo onze clubnaam alle eer aan. Het is tevens de laatste tocht van het winterseizoen en daarmee komt er weer een beetje rust bij iedereen die telkens weer klaar moet staan bij elke tocht. Vooral de vrijwilligers op de verzorgingsposten hebben het zwaar te verduren. Voor dag en dauw uit de veren en dan zorgen dat ruim voordat de wandelaars komen ergens op een bijna onmogelijke plaats het tentje klaar staat en het water heet is voor al die kopjes koffie, bouillon of chocola. Het is allemaal leuk als het weer meewerkt, maar dat is in het afgelopen seizoen maar zelden het geval geweest. Toch is het allemaal weer gelukt en slechts zelden moest er een ogenblik worden gewacht omdat het net niet was gelukt. Helaas moesten wij onlangs afscheid nemen van Hans Janssen, een man die nauwgezet enkele jaren op rij als hoofd verzorging zorgde dat alles van te voren geregeld was en klaar stond om op zondagmorgen met volledige uitrusting op pad te kunnen gaan de duisternis in, naar de geplande standplaats van de OLAT-tentjes. Na vaak een lange dag van zorg voor de wandelaars moest dan 's avonds als het weer donker was de boel door de vrijwilligers weer zuiver worden gemaakt en kon Hans, als hoofdverzorging de boel weer schoon achterlaten in het verre Veldhoven, waar OLAT het magazijn heeft. Tot in de late uurtjes op zondagavond werd Hans dan gezelschap gehouden door zijn vrouw Paula. Deze inzet van Hans, en naast hem vele anderen, zullen wij nooit vergeten. Het gaat om de wandelaar, maar wordt allemaal gedaan door vrijwilligers. Heb dank daarvoor.

April, de aanloop naar de lente. Onze Voorjaarstocht start dit jaar in Vught, nog redelijk in de buurt zullen we maar zeggen. Het is een dag om van te genieten en zeker als het weer meezit. In de voorbeschouwing lezen we alvast waar Ad en zijn mannen de paden hebben gezocht. Het zal weer gezellig worden en we wensen jullie veel plezier.

Misschien komen jullie de week daarna ook nog even naar De Vresselse Hut om daar in de Natuurpoort te genieten van mooie vennetjes, verstopte wandelpaden en mooie stukjes hei en zelfs heuveltjes die genomen moeten worden.

Voor de recreatiewandelaar zit het er dan bij OLAT even op en waaieren onze vaste wandelaars uit naar elders, waar het natuurlijk ook goed toeven is.

Wij hopen jullie deze zomer weer terug te zien bij het zomerevenement bij uitstek: de OLAT-Wandeldagen, een nieuwe uitdaging aan onze wandelvrienden.

Kunt u zolang niet wachten, kijk dan uit naar het volgende OLATNieuws dat wij graag voor jullie samenstellen en waarmee we jullie op de hoogtehouden.

Graag tot dan.
voor OLATNieuws
-Ad van Asten-

NIEUWS KORT

WANDELGEMEENTE

De gemeenten Eijsden-Margraten, Noordwijkerhout en Terschelling zijn genomineerd voor de Wandelgemeente van het Jaar 2015. Deze gemeenten springen er op een bijzondere manier uit voor wandelaars. De jaarlijkse verkiezing wordt georganiseerd door 'Te Voet', de wandelkrant van Nederland.

Gemeenten in Nederland zetten wandelpaden, ommetjes, wandelnetwerken, themaroutes en kuiertochten uit. 'Te Voet', de wandelkrant van Nederland, beoordeelt ieder jaar de wandelmogelijkheden in de gemeenten. Vorig jaar werd Eersel gekozen tot Wandelgemeente van het Jaar. Ook Ommen, Rijssen-Holten, Tubbergen en Horst aan de Maas zijn de afgelopen jaren uitgeroepen tot Wandelgemeente van het Jaar.

Nadat tientallen gemeenten in Nederland deelnamen aan de voorronden voor de Wandelgemeente van het Jaar, zijn Eijsden-Margraten (Limburg), Noordwijkerhout (Zuid-Holland) en Terschelling (Friesland) genomineerd. Deze gemeenten blijken in de praktijk extra vriendelijk voor wandelaars. Verslaggevers van 'Te Voet' zijn afgereisd naar De Grote Drie en hebben ter plekke de mooiste route van de gemeente beoordeeld. Daarbij is onder meer gekeken naar het percentage onverharde paden, rustpunten, horeca onderweg, afwisseling in het landschap, exclusiviteit voor de wandelaar, bereikbaarheid en informatie.

De beoordelingen van de genomineerden verschijnen in de eerstkomende editie van wandelkrant 'Te Voet'. Iedereen kan tot en met 15 april 2015 op www.wandelkrant.nl stemmen voor de favoriete wandelgemeente.

-De Wandelkrant (maart)-

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL

16-4	Peter van den Brink	Laren Nh
16-4	Cees Scherrenburg	Vught
17-4	Liny Clijsen	Sint-Oedenrode
17-4	Piet v/d Ree	Maarheeze
17-4	Cor Kersten	Uden
18-4	Piet Knoester	Geldermalsen
18-4	Carien Rutten	's-Hertogenbosch
19-4	Jan Warrink	Culemborg
19-4	Jannie Treur - de Koning	Geldrop
19-4	Alfred Verkoelen	Geleen
19-4	Co van Laarhoven-Engelen	Geldrop
20-4	Diny Goorts	Veghel
20-4	Jan van Boerdonk	Sint-Oedenrode
21-4	Tjeu van den Kerkhof	Weert
21-4	Frans Bouwens	Sint-Oedenrode
22-4	Nellie Lenssen	Oirschot
22-4	Ben van der Velden	Groenlo
22-4	Jack Hendriks	Veldhoven
22-4	Roy Beeby	Eindhoven
22-4	Lies Bouwmans-van Geleuken	Weert
23-4	Bart Lutke Schipholt	Helmond
24-4	Govert Kornet	's-Hertogenbosch
24-4	Walter Hagelaars	Best
24-4	Anja Posthumus	Eersel
25-4	Jolanda Sillekens	Best
25-4	Paul Röhner	's-Hertogenbosch
25-4	Hilly Groeneveld-Stok	's-Hertogenbosch
25-4	Ger Jansen	Breda
26-4	Toon van den Broek	Nijmegen
26-4	Nettie Klijn-Welte	Biezenmortel
26-4	Guillermo Martinus	Tilburg
26-4	Jan Knol	Rosmalen
27-4	Annette Zwart	Amsterdam
27-4	Harold Jansen	Eindhoven
27-4	Marleen Ramakers	Geldrop
28-4	Henriette van der Aa	Heeze
28-4	Ton Dorn	Eindhoven
29-4	Wilhelmien Verhagen-van de Oever	Sint-Oedenrode
29-4	Martin Goossens	Valkenswaard
29-4	Betsie Bullens	Hapert
30-4	Constant Dedel	Baarn
30-4	Ilse de Boer	Asten-Ommel

MEI

1-5	Kees van Summeren	Sint Oedenrode
1-5	Erik Schippers	Rosmalen
1-5	Arie van Gils	Tilburg
2-5	Gradje Brouwers	Sint-Oedenrode
2-5	Albert v/d Schans	Eindhoven

2-5	Jan van den Hurk	Eindhoven
3-5	Adri van der Graaff	Breda
3-5	Martina de Wit-Verbakel	Veghel
4-5	Fried van Rijt	Helmond
5-5	José Schimmel	Eindhoven
6-5	Ad Brouwers	Sint-Oedenrode
6-5	Lineke den Boer	Sint Oedenrode
6-5	Tini Koolen-Cuijpers	Nederweert Eind
6-5	Toon van Boxtel	Haaren
6-5	Henk Heijmans	Sint Oedenrode
7-5	Hannie de Baaij	Sint-Oedenrode
7-5	Hans Hagen	Sint-Oedenrode
7-5	Reina Perdijk	Nuenen
7-5	Esther van der Velden	Veghel
8-5	Gerard Meeuws	Someren
8-5	Truus Kusters	Ysselsteyn
9-5	Henk Frijters	Roosendaal
9-5	Hans Spaargaren	Son
9-5	Adri Rijnart	Halsteren
9-5	Annie Beekmans	Beek En Donk
9-5	Maria Verschuren	Beek En Donk
9-5	Hans van Roon	Eindhoven
10-5	Pierre Verstegen	's-Hertogenbosch
10-5	Rinus Ars	Eindhoven
10-5	Lucie van Overbeek	Oost West En Middelbeers
10-5	Katelijne de Neeve	Sint-Oedenrode
12-5	Faby Dekkers	Eindhoven
12-5	Ardi van de Pol	Sint-Oedenrode
13-5	Ardie van Rijbroek	Schijndel
13-5	Elly Teeuwen	Sint Oedenrode
13-5	Pieter Boots	Grashoek
14-5	Corry van Loon-van Riel	Tilburg
14-5	John van Berkel	Tilburg
14-5	Ans van der Vleuten	Sint-Oedenrode
15-5	Henk Plasman	Best

Jet Dreesen

Iuverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Ilona van de Heyden, Son
Mevr. Anja Posthumus, Eersel
Mevr. Carolien Mollen, Duizel

OVERLEDEN

Dhr. Hans Janssen, Sterksel

*Na 15 jaar verdwijnt het vertrouwde gezicht van **Dini van Asten** bij het inschrijfbureau van OLAT.*

Op 15 maart jl., bij de winterserietocht vanuit Sint-Hubert, nam zij afscheid.

Dini, bedankt!

VAN DE BESTUURSTAFEL

EVALUATIE ALGEMENE JAARVERGADERING

Het bestuur heeft op de bestuursvergadering in maart de afgelopen jaarvergadering geëvalueerd en vastgesteld dat het geluid niet optimaal was. Ditzelfde gold voor de rangschikking van stoelen en tafels. Het licht bij de ingang van de zaal liet te wensen over. Deze zaken zullen worden teruggekoppeld naar de zaalbeheerder.

De meeste leden vonden het een prettige en leerzame vergadering, die wel een beetje aan de lange kant was.

NATUURWERKDAG OP 7 MAART GOED VERLOPEN

Van de 12 personen die door OLAT waren aangemeld bij Natuurmonumenten waren er 8 ook daadwerkelijk aanwezig. Tussen 9.00 en 12.00 uur werd er door 50 à 60 personen flink doorgewerkt in de natuur die ter plekke wel een opknappbeurt kon gebruiken.

Bij een volgende gelegenheid gaat OLAT met een ploeg helpen daar waar door de vereniging ook werkelijk wordt gewandeld. Dit kan het best met de boswachters worden afgestemd. Lente en herfst lijken ons de geschiktste momenten. Door deel te nemen aan natuurwerkdagen kan een vereniging kosten compenseren die moeten worden voldaan voor het gebruik van de openbare ruimte in de natuur tijdens wandeltochten.

WERVELKOLOMSCAN WANDELAARS

Top Chiropractie, met praktijken in o.a. Den Bosch, Weert en Veldhoven, heeft aangeboden om bij een volgende OLAT-wandeling een apparaat te plaatsen om een gratis scan aan te bieden aan wandelaars. Na 90 seconden verschijnt een digitale weergave van de wervelkolom, de wervels en zenuwen. Zij zien direct wat de staat is van de wervelkolom en dat vindt bijna iedereen bijzonder boeiend. Zij plaatsen hun Health Screening Systeem tijdens onze Natuurpoortwandeling op zondag 26 april bij De Vresselse Hut. Onder hun professionele begeleiding maken ze dan gratis scans van de wervelkolommen van de personen die hierin interesse hebben.

OLAT-HEIDAG OP 28 MAART

Het bestuur heeft afgesproken om op zaterdag 28 maart een 'heidag' te organiseren. De bedoeling is om dan enkele basisonderwerpen aan de orde te stellen die van wezenlijk belang zijn voor de toekomst van de vereniging. Op deze heidag komt o.a. de viering van ons 50-jarig jubileum in 2017 aan de orde. Ook de werving en het vrijwilligersbeleid, evenals de actualisering van het wandelprogramma en de clubautomatisering zullen worden besproken. Voorgesteld is om de agenda van deze dag in te delen in vier tijdblokken van een uur, waarbinnen de onderwerpen grondig kunnen worden behandeld.

NATUURPOORTTOCHT VRESSELE HUT

De indeling van de afstanden is hetzelfde als in 2014. De routes worden wel uitgepijld, maar er zijn geen wagenrustposten op de route. De tocht is op zondag 26 april; start bij De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, in Nijnsel.

De afstanden zijn: 5-10-15 en 20 km.

Starttijden vanaf 8.30 uur; afhankelijk van de afstand kunnen men starten tot 14.00 uur. Het startbureau sluit om 16.00 uur. De deelnamekosten zijn voor alle afstanden €2,00 inclusief routebeschrijving. OLAT-leden krijgen €1,00 korting, bondleden €0,50.

OVERNACHTING VIERDAAGSE NIJMEGEN

OLAT beschikt tijdens de week van de Vierdaagse in Nijmegen van 20 juli t/m 24 juli over een accommodatie voor overnachting met logies en eventueel volledige verzorging.

Accommodatie De Ganzenheuvel ligt in het centrum van Nijmegen binnen 10 minuten loopafstand van de start van de Vierdaagse. U maakt van deze accommodatie gebruik via een rechtstreekse service van wsv OLAT. Er is nog een aantal plaatsen beschikbaar.

Meer informatie vindt u op www.olat.nl

Ook kan men informatie krijgen over deze overnachtingsmogelijkheid bij Isis la Croix

via e-mail: overnachting4daagse@olat.nl

of telefoon: 06-38255805.

Deze overnachting is mogelijk voor zowel leden als niet-leden van OLAT.

VOORBEREIDING AANSTAANDE ACTIVITEITEN

In het Pinksterweekend van 23 op 24 mei wordt in Weert op accommodatie café-zaal Dennenoord het 27e Int. Wandelweekend gehouden. De voorbereiding hiervoor is in volle gang.

De inschrijving vindt plaats via FormDesk op www.olat.nl

Uiteraard is het ook mogelijk in te schrijven via het inschrijfbureau. Tot 9 mei kan dat zonder extra kosten, daarna betaalt u een toeslag van €5,00.

Informatie en inschrijfformulier aan te vragen via:

iweeert@olat.nl of lps@olat.nl

WEDSTRIJDSHIRT OLAT

Voor licentiehouders van OLAT die willen deelnemen aan snelwandelwedstrijden gaat OLAT nieuwe wedstrijdshirts aanschaffen.

Hiervoor kunt u contact opnemen met Frank Marchand,

f.marchand@olat.nl

-het OLAT-bestuur-

IN MEMORIAM

In het najaar ontvingen wij de mededeling dat het niet goed ging met de gezondheid van **Hans Janssen**, bij OLAT hoofd verzorging en betrokken bij de onze materiaalvoorziening in Veldhoven. Ondanks tijdelijke opname in het ziekenhuis verscheen Hans dan toch weer op zijn post bij de winterserie. Hij kon en wilde ons niet in de steek laten.

Toen wij later weer ongunstige berichten kregen, maakten wij ons ernstige zorgen over zijn gezondheidstoestand. Joop, onze voorzitter, vroeg of wij een bericht in ons clubblad wilden plaatsen om Hans veel steun te wensen. Helaas kwam dat verzoek tussen twee clubbladen in en kreeg Hans het niet meer te zien.

Twee dagen voor onze jaarvergadering mocht Hans naar huis om samen met Paula, zijn kinderen en kleinkinderen te zijn.

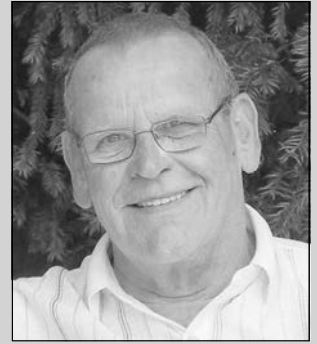
Op maandag 2 maart overleed Hans, slechts 65 jaar oud.

Een man die altijd en voor iedereen klaar stond en zonder wie wij niet kunnen.....

Samen met Paula, kinderen, kleinkinderen en familie namen wij met een groep vrienden van OLAT voor altijd afscheid van Hans. Indrukwekkend hoe de begeleider van dit afscheid zijn kleinkinderen voorging in het besef nooit meer samen te zijn met opa.

Wij wensen Paula, kinderen en kleinkinderen veel steun bij het aanvaarden van dit verlies.

-de OLAT-familie-

VOORUITBLIK VOORJAARSTOCHT VUGHT

De lente is nu echt volop aan de gang. Het mooie lentegroen, beginnende bloesem, het eerste fluitenkruid, de tijd van genieten, van buiten willen zijn. Dat gaan we op **zondag 19 april** ook doen! Trek de wandelschoenen aan en kom naar Vught voor een prachtige voorjaarswandeling door bos en duin, langs de IJzeren Man, door agrarisch gebied en een stukje cultuurhistorisch verleden. De start is vanuit Brasserie Brac. Die ligt pal aan de Vughtse Heide, een eeuwenoud heidegebied waar in 1600 nog de Slag van Lekkerbeetjen werd uitgevochten.

Vanuit het startbureau steken we de weg over en lopen direct de Vughtse Heide op, dus meteen midden in de natuur. Spoedig komen we in het gebied van de Vughtse Lunetten. De voormalige Lunetten in Vught vertellen het verhaal van de enorme verdedigingswerken rondom 's-Hertogenbosch, die in opdracht van koning Willem III in 1844-1846 werden aangelegd. De Lunetten zijn gebouwd in de vorm van een halve maan, omringd door een gracht. In totaal werden acht aarden verdedigingswerken aangelegd en er liggen dus ook acht van deze halve maanvormige plassen. In de middelste van de drie lunetten ligt de fusilladeplaats, de schietbaan van het voormalige Kamp Vught, waar 329 doodgeschoten mannen worden herdacht. Hun namen staan op het gedenkteken dat op deze plek is opgericht en op 20 december 1947 door prinses Juliana werd onthuld. We passeren het tweede vennetje en zien even later aan de rechterzijde de poort naar de fusilladeplaats. De route leidt er niet naartoe, maar belangstellenden kunnen natuurlijk even gaan kijken.

We vervolgen de route, langs het opleidingskamp van Defensie. Een stukje bos, een stukje afrastering, dan komen we bij de grote afgravingsplas De IJzeren Man. Aan het begin van

deze tocht kunnen we al even genieten van het mooie zicht op de waterplas, aan het einde krijgen we nog een fraai stuk voorgeschoteld.

We gaan het bos in en komen bij het riviertje De Broekleij. Een bruggetje leidt ons naar de overkant. Wat verderop lopen we in de richting van Cromvoirt. De bosrand komt in zicht. We lopen aan de achterzijde van de camping; een stukje asfaltweg, een zandpad en leuke veldweggetjes volgen.

Opnieuw een riviertje, ditmaal de Zandleij, met mooie voorjaarsbloemen aan de walkant. Ook dit riviertje steken we over om opnieuw het bosgebied in te gaan. Let eens op de villa's.... Dit gebied heeft de naam de Distelberg, een buurtschap dicht bij de Loonse en Drunense Duinen.

Hier buigt de 10 km af. Via leuke binnendoorweggetjes komen zij in het bosgebied van de Guldenberg.

De andere afstanden steken de weg Cromvoirt-Helvoirt over. Hier passeren we enkele mooie, oude boerderijen. De eigenaar van een van deze juweeltjes bood zijn erf aan voor onze wagenrust. Hier kunnen genieten van een fraai uitzicht én van een welverdiend bekertje koffie of thee.

Na de wagenrust vervolgen we de route langs de bosrand. We gaan hier de Drunense Duinen in en komen bijna direct op de zandvlakte. Een uitdaging, we ploeteren door het mulle zand, dwars over de zandvlakte. Geniet ondertussen van het prachtige vergezicht: het zand, de openheid, de ondergestoven bomen.....

Wat achtergrondinformatie:

In de Loonse en Drunense Duinen ligt één van de meest uitgestrekte stuifzandgebieden van West-Europa. Deze Brabantse Sahara heeft maar liefst 30 vierkante kilometer 'levend stuifzand'. In de laatste ijstijd is door poolwinden op veel plekken

in Brabant een dik pakket zand afgezet. De Loonse en Drunense Duinen liggen op zo'n hoge zandrug. Sommige duinen zijn wel 20 meter hoog! Als je goed oplet, vallen de ondergestoven boomkruinen op.

De bewoners van de regio konden het oprukkende zand niet echt waarderen. Vanaf de 14e eeuw werden er daarom eiken geplaat in een poging het stuifzand te keren. In de 18e en 19e eeuw probeerde men het met dennen en helmgras. Tegenwoordig is het gebied stabiel en worden er zelfs bomen gekapt om dit voor Noord-Europa uitzonderlijk grote stuifzandlandschap in stand te houden. Sinds 2002 is het een nationaal park: een afwisseling van droge zandverstuivingen en naalden loofbos, maar ook het uitgestrekte beekdal van het riviertje de Zandleij behoort tot de Loonse en Drunense Duinen.

Hierna lopen we kris kras via fraaie bospaden. Onze routebouwers hebben het gehele bos benut om er mooie routes in uit te zetten. Voor degenen die het gebied kennen: we lopen in de richting van uitspanning De Rustende Jager. Halverwege buigt de 15 km af. De wandelaars op deze route krijgen nog een heel leuk stukje bos. De 20 km loopt door tot een volgende zandvlakte. Ze pakken nog een klein stukje zand mee en komen dan bij de caf rust De Rustende Jager.

Ondertussen lopen de wandelaars van de lange afstanden, de 30 en 40 km, via een grote lus naar het plaatsje Giersbergen. Ze hebben daar hun caf rust in herberg De Drie Linden. Het plaatsje Giersbergen bestaat uit een aantal oude, rietgedekte langgevelboerderijen en de herberg: De Drie Linden. Het gehuchtje heeft 28 inwoners. Het is een heel bijzonder plekje. Pas in 1951 kreeg Giersbergen een dorpspomp. Deze voorzorg het gehucht van bluswater en zijn inwoners van was- en drinkwater. Vijf jaar (1956) later werd Giersbergen aangesloten op het elektriciteitsnet. Handige inwoners wisten hiermee boerderijen al vanaf de dorpspomp te voorzien van stromend water. Pas in 1965 volgde de aansluiting op het waterleidingnet.

Na de caf rust vervolgen de wandelaars van de 30 en 40 km de route en lopen direct de Drunense Duinen in. Snel buigt de 30 km af en komt spoedig in het echte duingebied. De 40 km maakt een extra lus door het bosgebied aan de noordzijde. Wat verderop sluit zij dan weer aan bij de 30 km om samen de route door het zandgebied te vervolgen. Op de rand ervan volgt een splitsing. De 30 km gaat nu via bos en duin richting De Rustende Jager voor de caf rust. De 40 km gaat naar De Brand, natuurgebied van het Brabants Landschap. De naam De Brand is afkomstig van de brandstof die men in dit gebied

won. Er werd op kleine schaal turf gewonnen en ook brandhout gesprokkeld. Nadien is De Brand beplant met eikenbos en zijn er weilandjes aangelegd. Het is nu een mooie afwisseling van bloemrijke weides en vochtige bossen.

Voor deze afstand is een extra caf rust bij Boslust. Na de rust vervolgen ze de weg door natuurgebied De Brand. Mooie wandelkilometers volgen. Uiteindelijk naderen ze de exclusieve wagenrust voor de 40 km. Hierna volgt nog een laatste stukje De Brand, dan komt het duingebied van de Loonse en Drunense Duinen in zicht. Vlakbij De Rustende Jager sluiten de 20 en de 30 km aan. Een ander landschapstype nadert, ditmaal een open agrarisch gebied met weidse vergezichten. Een mooie veldweg volgt. De 20, 30 en 40 km lopen hier samen. De veldweg wordt een veldpad, langs een sloot. We

genieten ook hier van de voorjaarsbloemen! De route leidt ons in de richting van de Guldenberg. Hier voegt de 15 km in. Alle afstanden, uitgezonderd de 10 km, zijn nu samen.

We lopen door de bossen van de Guldenberg. Wat verderop komen we uit op een brede bosweg met een fietspad. We steken de weg over van Helvoirt naar Cromvoirt en zien dan de bekende witte tent van de alom bekende soep-post opdoemen, wagenrust 3. Er is vast en zeker een lekker lentesoepje voor de wandelaars gemaakt! Ondertussen is ook de 10 km aangesloten.

Na even de voeten rust gegund te hebben, gaan we op pad voor de laatste kilometers. De route leidt ons in de richting van De IJzeren Man, de grote recreatieplas in de bossen bij Vught.

Hoe is deze plas aan zijn naam gekomen?

Rond 1890 werd op deze plek zand gewonnen voor de stadsophoging van de wijk Het Zand tussen het station en de binnenstad van 's-Hertogenbosch. In aanvang werd met de hand gegraven, maar al spoedig werd een stoombaggermolen in gebruik genomen. De arbeiders gingen daarop in staking, bang dat deze baggermolen, die zij inmiddels de scheldnaam "De IJzeren Man" hadden gegeven, hun werk zou overnemen en zij hun baan zouden verliezen. De scheldnaam die de arbeiders de baggermolen hebben gegeven, is blijven bestaan.

We blijven langs De IJzeren Man lopen tot het einde, enkele bijzonder mooie wandelkilometers met steeds zicht op de grote waterplas. We komen op de asfaltweg uit, die we oversteken. Nog een klein stukje van de Vughtse Heide volgt en dan komt Brac in zicht. Hiermee zijn we aan het einde gekomen van opnieuw een prachtige wandeling. Een woord van dank aan iedereen die meegewerkt heeft aan deze mooie wandeldag!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

28 februari 2015

Algemene Leden Vergadering

Het is zaterdag 28 februari, de dag waarop we uitgenodigd zijn om in Sint-Oedenrode de jaarvergadering van onze wandelsportvereniging bij te wonen. De tijd dat we daarvoor in Sint-Oedenrode terecht konden ligt alweer lang achter ons. Een bewijs dat ook bij OLAT nog plaats is voor nostalgie. Bij de ingang van de zaal was het een beetje hectisch, maar toen iedereen zijn gebakje en koffie in ontvangst had genomen, konden we rustig de aanvang van de vergadering afwachten.

Als de microfoonknopjes op de juiste stand staan, kan onze voorzitter het woord nemen voor de begroeting. Joop heet ons allemaal van harte welkom en is blij met de mooie opkomst. Hij begroet alle honorabelen; dit jaar is er ook een speciaal welkom voor nieuw gedecoreerde leden. Dan vraagt hij een moment van stilte na het noemen van de namen van alle dierbaren die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen. Verder benoemt Joop enkele onderwerpen die duidelijk aangeven dat OLAT in het achter ons liggende jaar een nieuwe richting is ingeslagen. De terugloop van deelnemers aan de KWD maakte ons duidelijk dat het goed zou zijn de focus te verleggen en ons meer te richten op de omgeving van Sint-Oedenrode. Dat geldt ook voor de Kempenlandtocht, die nu verder gaat als Nacht van OLAT en mede een nieuwe start maakt vanaf Natuurpoort De Vresselse Hut. Omstandigheden dwongen ons om met ons programma rond de overnachting van Vierdaagse-wandelaars in Nijmegen een nieuwe richting in te slaan. Hierover zal onze penningmeester later meer vertellen. Dan verklaart onze voorzitter de vergadering voor geopend.

Aanvang vergadering

De agenda van de vergadering wordt zonder wijzigingen overgenomen. De notulen van de vorige jaarvergadering worden goedgekeurd. Dan komen er enkele vragen en opmerkingen uit de zaal. De eerste vraag komt van Sjef van Gestel en betreft de opmerkelijke achteruitgang van het aantal leden van onze vereniging. Joop zegt dat het een jaarlijkse trend is en dat veel verenigingen daar last van hebben. Als de verenigingsactiviteiten dan later weer toe-

nemen, groeit daarmee ook het ledental. Er zijn verschillende oorzaken waarom leden bedanken; vaak zijn gezondheid en financiële omstandigheden een reden. Jammer is dat leden die bedankt hebben niet meer afzonderlijk worden vermeld in ons clubblad. Sjef vraagt zich ook af of er wel iets terecht komt van ideeën tijdens brainstormsessies van het bestuur. Onze voorzitter antwoordt dat bij 'heidagen', zoals die tegenwoordig heten, het bestuur duidelijk de tijd neemt om verschillende aspecten van ons totale beleid onder de loep te nemen. Iedereen kan dan zijn zegje doen en benadrukken hoe hij of zij over een bepaald onderdeel of ingebracht voorstel denkt. Vaak worden deze voorstellen ook wezenlijk in het beleid verwerkt. Het afgelopen jaar is daar duidelijk een voorbeeld van.

Een andere vraag komt van Mirjam Kies en betreft het Airbornepad Market Garden. Zij stelt voor om bij een volgende revisie van het boekje rekening te houden met nieuwe 'highlights' op de route. Als voorbeeld noemt Mirjam de Algemene Begraafplaats in Woensel. Jan van Berkel geeft aan dat dat zeker mogelijk is en dat Mirjam dan beslist gevraagd zal worden om haar steentje bij te dragen.

Dynamische beleving

Onze voorzitter stelt de verslagen van de diverse commissies aan de orde en op zijn verzoek krijgt onze secretaris Harrie Paulissen het woord. Die stelt dat de statistiek heeft aangetoond dat er 101 leden en 1 niet-lid aanwezig zijn. Hij stelt voor om zijn inbreng als een dynamische beleving op ons te laten overkomen. Hij wil graag de verschillende aspecten die het lidmaatschap van een vereniging heeft, belichten. Mis-

schien dat daaruit statistische conclusies zijn te trekken die kunnen bijdragen aan het beleid van de organisatie. Secretaris Harrie maakt er inderdaad een levendige bijdrage van en hij krijgt al vlug de vergadering op zijn hand. Het lijken onschuldige vraagjes die hij aan ons stelt; ze gaan o.a. over geslacht, werk, pensioen, duur lidmaatschap, vrijwilligerswerk, beschikbaarheid PC en internet, gebruik sociale media, OLAT-website, wandelfrequentie en afstand, deelname Vierdaagse Nijmegen etc. Hieruit kan het bestuur misschien conclusies trekken die kunnen bijdragen aan het beleid.

Met al deze vragen heeft hij al meer persoonlijke gegevens van ons te pakken dan wij normaliter kwijt willen. Vooral ons gedrag met de sociale media is een gewild gegeven, waar wij als vereniging in de toekomst ons voordeel mee proberen te behalen. Uit handopsteken wordt duidelijk dat iedereen wel wil meewerken, maar dat het nog routine moet worden. Wij zijn volop bezig met het verzamelen van gegevens die ons als vereniging kunnen helpen bij het samenstellen van ons programma en het informeren van potentiële deelnemers aan onze wandeltochten. Het is indrukwekkend hoe een moderne benadering van gegevens de aandacht kan reguleren. Hiermee is ook het onderwerp ten einde en krijgt Harrie het applaus voor zijn 'onemanshow'. Het is in ieder geval een positieve benadering van de manier waarop dit onderdeel van de vergadering verlevendigd kan worden.

De financiën, decharge en begroting

Het financiële onderdeel van deze vergadering is al in de ban van de verwachtingen geraakt en penningmeester Ad

Ketelaars aarzelt niet om het succes van het jaar met de vergadering te delen.

Toen onze vereniging afgelopen zomer door de gemeente Nijmegen werd geïnformeerd dat er problemen waren gezeten met de exploitatie van de Ganzenheuvel, zag de toekomst er plotse-ling erg somber voor ons uit. Gelukkig kon, dankzij Hein Lenders die de organisatie van de 4Daagse-over-nachting in De Ganzenheuvel voortreffelijk op orde had en de bereidwillige medewerking van de gemeente Nijmegen, de grote klus rond de overnachting alsnog worden geklaard. Het OLAT-team Ganzenheuvel en de gemeente Nijmegen hebben er op die manier gezamenlijk aan bijgedragen dat de uiteindelijke afrekening van dit project voor 2014 kon resulteren in een bedrag dat substantieel heeft bijgedragen aan het positieve eindresultaat van onze vereniging voor 2014. Dit alles werd door de vergadering met applaus beloond.

Verder kon onze penningmeester melden dat bijna alle onderdelen hebben bijgedragen aan het resultaat, met name onze winterserietochten en de Avond4daagse hadden een mooi eindresultaat.

De penningmeester stelt voor de eenmalige meevaller van €7.000,- te reserveren voor onze komende 50-jarig-jubileumviering.

De kascontrolecommissie, bij monde van Co Tops, meldt dat de boekhouding onlangs is gecontroleerd en op alle onderdelen in orde is bevonden. Hij stelt voor om het bestuur decharge te verlenen. Aldus gebeurt. Ad Ketelaars krijgt zijn applaus voor de voortreffelijke manier waarop hij de boekhouding heeft verzorgd en gepresenteerd.

Aansluitend stelt de penningmeester de begroting voor 2015 aan de orde. Er wordt uitgegaan van ongeveer een gelijk bedrag als in het afgelopen begrotingsjaar. Wij moeten er wel rekening mee houden dat de extra meevaller van €7.000,- van afgelopen jaar eenmalig is geweest. Omdat er bij RABO in deze regio voor 2015 een nieuw sponsorbeleid is opgestart en OLAT een speci-

fiek bedrag toegewezen heeft gekregen dat de vereniging in het algemeen ten goede zal komen, zal de Avond4daagse zeker om die reden wel een adertje moeten laten, merkt Harrie Verschueren op. Dank aan de RABO-leden die met hun stem aan ons hebben gedacht.

Dan is er een korte pauze

Dat vinden de leden een goed voorstel en zo krijgen we de gelegenheid om de gekregen consumptiemunt om te wisselen voor een drankje.

Diverse huldigingen

Na de pauze komen de huldigingen van langdurige lidmaatschappen, clubkampioenen, en bijzondere erkenning voor vrijwilligers aan de beurt.

Langdurig lidmaatschap

Voorzitter Joop begint met het uitreiken van de spelden voor het 40-jarig lidmaatschap en de leden die 25 jaar lid van onze vereniging zijn. De 2 personen die 40 jaar lid zijn, zijn beiden aanwezig. Het zijn Bert Timmermans en Gerard Legierse. Zij ontvangen de felicitaties

namens de vereniging en de herdenkingsspeld van de vereniging voor 40 jaar lidmaatschap.

Zij worden gevolgd door Lenij en Marinus van Roosmalen, Toon van Wordragen en Jacques Smits, die 25 jaar lid zijn. Allen worden door de voorzitter gelukgewenst met hun jubileum en zij krijgen eveneens een herdenkingsspeld van de vereniging uitgereikt.

De jubilarissen die verhinderd zijn krijgen de speld thuisgestuurd. Dat zijn: Servee Derks, Henny van Megen, Ernst-Jan van Eck en Tini Koolen-Cuijpers.

Huldiging speciale prestaties en clubkampioenen

Dan nodigt Joop Frank Marchand uit om de clubkampioenen en andere individuele leden te huldigen voor de door hen geleverde sportprestatie in het afgelopen jaar. Frank begint met de individueel geleverde prestaties, dat zijn behaalde gradaties bij de Long distance walker en de Kennedy walker. Frank geeft op voortreffelijke wijze invulling aan zijn begeleidende praatje bij iedere uitreiking afzonderlijk. Gerrit Arfman, Pieter Boots en Ernst Westershoff krijgen een diploma voor het 100 keer voltooien van een Kennedymars. Marleen Ramakers deed dat zelfs 125 keer. Hans Pranger krijgt een oorkonde omdat hij 75 keer een LDW-tocht volbracht. Mart Douven blijft een fenomeen in Nederland op het gebied van Kennedymarsen. Hij heeft er nu 225 op zijn naam staan en is zeker nog niet uitgewandeld. Voor Rick Liesting is er een oorkonde omdat hij afgelopen jaar tijdens het sportweekend van RWV in Rotterdam Continental Centurion is geworden.

Onderbreking voor Bondshuldiging

Deze huldiging van kampioenen wordt door de voorzitter onderbroken om aan de voorzitter van de KWBN Regio Brabant-Zeeland de gelegenheid te bieden om namens de wandelbond een bijzondere onderscheiding toe te kennen aan Hein Lenders.

Hij kent Hein persoonlijk en vindt hem een persoon met visie, kennis van zaken en iemand die zaken kan verbinden en versterken. Hein is meer dan 30 jaar actief binnen OLAT. Dit alles benadrukt Chris in zijn toespraak gericht aan Hein.

Op de oorkonde staat:

Op voordracht van het regiobestuur is dhr. H. (Hein) Lenders, geboren op 23 december 1934, op grond van jarenlange betrokkenheid en inzet als vrijwilliger

voor wsv OLAT onderscheiden met de Zilveren Bondspenning van KNBLO Wandelorganisatie Nederland voor de functies die de heer Lenders vanaf 1987 heeft verricht in de diverse wandel-evenementen van wsv OLAT. De heer Lenders heeft daarnaast als vertegenwoordiger in de regionale ledenvergaderingen een belangrijke rol gespeeld bij het bereiken van consensus over het samenbrengen van de voormalige kringen West-Brabant/Zeeland en Noord-Brabant tot de huidige regio Brabant-Zeeland van de KNBLO Wandelsportorganisatie Nederland.
Nijmegen 31 december 2014, Barbara Schoemaker, voorzitter KNBLO-NL.

Hein ontvangt de oorkonde en een bos bloemen van Chris.

Hein Lenders is duidelijk emotioneel door deze toekenning getroffen en hij dankt op persoonlijke wijze iedereen voor deze onderscheiding.

Vervolg huldiging clubkampioenen

Dan kan Frank weer verder gaan met het uitreiken van de bekertjes voor ons clubkampioenschap. De kampioenen Rick Liesting en Hanny Klumpkens prijken al op de kaft van ons clubblad van januari. Bij de heren behaalde Hans Pranger de tweede prijs en Mart Douven eindigde op de derde plaats. Sandra de Graaff is geen lid meer van OLAT en neemt de tweede prijs niet in ontvangst. Anita Pepers is er wel en zij krijgt de derde prijs. Rick Liesting neemt de wisselbeker in ontvangst als algemeen winnaar van ons clubkampioen-

schap 2014. Frank wordt door de voorzitter bedankt voor deze kernachtige huldiging van onze clubkampioenen.

Toekenning Speld van Verdienste

Jaarlijks worden op de Algemene Ledenvergadering personen in het zonnetje gezet die in de loop der jaren op persoonlijke en specifieke wijze hebben bijgedragen aan het succes van onze vereniging, of speciale onderdelen mede hebben gedragen opdat zij kans van welslagen konden krijgen. Een goed gebruik is om de uitreiking te laten geschieden door de voorzitter van de commissie, de heer Piet Knoester.

Een speciale invitatie is uitgegaan naar **Maria en Henk Kuiper**. In zijn toespraak tot hen beiden haalt Piet Knoester o.a. aan dat Maria een toonbeeld is van accuratesse op het inschrijfbureau en steeds een vriendelijk woord heeft voor de wandelaar. Henk wordt geprezen

om zijn uitstekende vaardigheden bij de begeleiding van de wandelaars, de controle en informatie aan de deelnemers. Uit handen van Piet Knoester krijgen zij de Speld van Verdienste en de daarbij horende oorkonde.

Jan van Berkel, coördinator van het

Airbornepad Market Garden heeft eveneens een speciale uitnodiging ontvangen. In zijn toespraak tot Jan memoreert Piet Knoester dat deze al vanaf het ontstaan van het herdenkingspad als coördinator leiding geeft aan een

team medewerkers dat zorgdraagt dat het pad een waardig saluut is aan de geallieerde helden die hun leven lieten voor onze vrijheid. Mede voor alle medewerkers aan het onderhoud wordt de Speld van Verdienste toegekend aan Jan van Berkel.

Peter van de Ven: De motivatie voor deze toekenning luidt dat hij heeft

meegeholpen aan de bekendheid van de club door zich meer dan 10 jaren achtereen actief in te zetten binnen het redactieteam van ons clubblad. Maar ook als individueel lid stelt hij zijn schrijfvaardigheid altijd in het belang van de vereniging. Hij leerde ons vreemde landen kennen door zijn kunde ons kennis te laten maken met de verschillende culturen waarbinnen wandelingen plaatsvinden. Peter is daarmee een waardig ambassadeur voor onze vereniging.

Ook is een speciale uitnodiging gegaan naar een echte OLAT-familie uit West-Brabant. Aan twee dames uit de familie Martens met dezelfde voornaam wordt de Speld toegekend op grond van een mooie motivatie. **Regina sr en Regina jr** hebben zich buitengewoon verdienstelijk gemaakt voor de club. Niet alleen door ons jaren achtereen bij te staan in de verzorging tijdens wandeltochten van onze winterserie, maar ook de Vierdaagse in Nijmegen en de langeafstandstochten waar OLAT om bekend staat, genieten de steun van de beide dames. Om bij de tochten aanwezig te

kunnen zijn, hebben zij meestal al uren gereisd over vaak gladde wegen. Dit specifieke gegeven maakt deel uit van de motivatie voor de toekenning van de Speld van Verdienste. Piet kan de beide oorkondes overhandigen aan Regina sr. Regina jr heeft zich voor deze gelegenheid afgemeld omdat haar oudste zoon zijn 10^e verjaardag viert.

Tot slot wordt ook de Speld van Verdienste verleend aan **Theo Bouwmans** voor zijn verdiensten ten gunste van de voorbereiding van clubreizen. Een klus die Theo steeds met grote motivatie vervult. Daarnaast toont Theo zijn inzet bij de markering van het Graaf van Hornepad. Dit is al bij al voldoende reden om hem de Speld van Verdienste te verlenen. Theo Bouwmans heeft zich afgemeld voor deze vergadering.

Cornelis van Montfort-trofee

Dan vraagt Piet Knoester om ook punt 12 van de agenda voor zijn rekening te mogen nemen. Hij kondigt de uitreiking aan van de Cornelis van Montfort-trofee aan Ad van Asten. De oorkonde ter begeleiding van deze toekenning maakt duidelijk op welke motivatie deze is gebaseerd. Daarbij heeft vooral het werk voor OLATNieuws een hoofdrol gespeeld, maar ook de betrokkenheid bij LPS en het clubkampioenschap hebben hun stempel gedrukt. De bestuursfunctie van Ad wordt genoemd als stimulans voor het realiseren van de doelstellingen van wsv OLAT.

Ad bedankt met name Lineke, Mirjam Kies en Peter van de Ven die het hem mogelijk maakten en maken om in het verleden en ook nu nog dit werk voor OLAT te kunnen doen.

Ad zegt iedereen hartelijk dank, mede namens Dini, voor deze grote en dierbare beloning.

Contributie 2016

Het agendapunt betreffende de contributie voor 2016 heeft iets meer voeten in de aarde, omdat nog niet helemaal duidelijk is welke lidmaatschapsvormen wij als vereniging mogen voeren. We willen niet graag in conflict geraken met de reglementen. Dit heeft in wandelland al voor veel commotie gezorgd. Mogelijk dat in de loop van 2015 een aanpassing binnen de bond gaat volgen. Er wordt een contributievoorstel gedaan en van de vergadering krijgt de penningmeester toestemming om aldus te handelen. Er is geen voorstel ingediend om de contributie voor 2016 te verhogen.

Bestuursverkiezing

Aftredend en herkiesbaar: Ad Ketelaars en Frank Marchand. Zij worden bij acclamatie herkozen.

Aftredend en niet herkiesbaar: Ad van Asten. Ad wordt benoemd tot historicus van OLAT; hij blijft ook nog actief voor het clubblad.

Rondvraag

Een aantal personen maakt gebruik van de rondvraag. Deze vragen worden direct beantwoord door de voorzitter. De leden die van de vragenronde gebruik maken zijn:

Constant Dedel: Hij meldt dat er op 15 en 16 augustus 2015 nabij Casteltown op het Isle of Man in Engeland een 100 mijls Centurionwedstrijd wordt gehouden.

Jan van de Zanden en Pierre Verstegen doen een voorstel betreffende de organisatie van ons 50-jarig-jubileum in 2017.

Liesbeth Bekkers stelt voor om lokaal het clubblad te laten bezorgen; dat zou de portokosten aanzienlijk kunnen verminderen. In Sint-Oedenrode is dat misschien wel mogelijk. Dit zal worden uitgezocht.

Ons op een na oudste lid *Sjef van Gestel* spreekt een dankwoord richting het bestuur.

Hij stelt:

Het bestuur bedankt regelmatig de vrijwilligers, maar vraagt zich af hoe wij als

leden naar het bestuur kijken? Wij zijn een van de grootste wandelverenigingen in Nederland en organisatorisch misschien wel de beste. We hebben een geweldig bestuur en er dienen zich steeds nieuwe bestuursleden aan. Zodra er een geweldig bestuurslid stopt, staat er telkens een goede nieuwe kandidaat klaar. Dat is in de afgelopen jaren telkens bewezen. Sjef noemt hier ook een aantal personen, zoals Marinus van Roosmalen, Kees van Vessem, Toon van Wordragen, Theo Tromp en ook Jos van den Berselaar. Ieder van hen heeft/had bijzondere capaciteiten en ze zijn steeds opgevolgd door nieuwe, capabele bestuursleden. Hij deelt complimentjes uit aan alle bestuursleden. Zeker ook aan nieuwe bestuursleden zoals Harrie Paulissen en Otto Ahlers, zij hebben de hand in vernieuwingen, maar ook Frank Marchand en Antoinet Gooren die als bestuursafgevaardigde aan de weg timmeren. Onze penningmeester Ad Ketelaars doet het geweldig. Ad Verbakel is in heel Nederland bekend, want onze wandeltochten zijn overal bekend. Hij kreeg vorig jaar de Cornelis van Montforttrofee Alle leden staan er ook achter dat Ad van Asten deze hoogste onderscheiding vandaag heeft ontvangen. Voorzitter Joop Wesseling leidt de club met strakke hand, maar op een plezierige wijze. Hij is invloedrijk bij het bondsbestuur en heeft niet voor niets de Speld van Verdienste van de bond ontvangen. Namens alle leden bedankt Sjef het bestuur voor hun inzet en vraagt daarvoor van iedereen een groot applaus.

Daarna wordt deze zeer geanimeerde jaarvergadering om 16.45 uur afgesloten door de voorzitter.

voor OLATNieuws,
-Ad van Asten-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP & NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 22 MAART 2015

1		Rick Liesting	1887	5	M
2	1	Hanny Klumpkens	1820	5	V
2	1	Anita Pepers	1820	5	V
2		Roel van der Wijst	1820	5	M
5		Hans van Heeswijk	1570	4	M
5		Cor van der Heijden	1570	4	M
5		Hans Pranger	1570	4	M
5		Ton Seetsen	1570	4	M
5		Rob van Stuivenberg	1570	4	M
10		Jack Bertrums	1220	3	M
11		Arie Kandelaars	1210	3	M
11		Frits Mennen	1210	3	M
11		Hugo Prinsen	1210	3	M
14		Pieter Boots	1070	3	M
14		Frank Marchand	1070	3	M
14	3	Marleen Ramakers	1070	3	V
17		Gerrit Arfman	1020	3	M
17		Mart Douven	1020	3	M
19		Wim van Capelle	860	2	M
20		Jan Kampman	850	2	M
21		Mike Bertrand	720	2	M
21		Dirk Donders	720	2	M
21	4	Rita van Doren	720	2	V
21		Ton de Jong	720	2	M
21		Jelte van der Zee	720	2	M
26	5	Hennie Hendriks	710	2	V
26	5	Iris van Limburg	710	2	V

26	5	Connie Raijmakers	710	2	V
26		David Vos	710	2	M
30	8	Tiny van Alphen	660	2	V
31		Peter van den Brink	500	1	M
31		Servee Derks	500	1	M
31		Jack Hendriks	500	1	M
34		Remy van den Brand	360	1	M
34	9	Isis la Croix	360	1	V
34		Erik Dikken	360	1	M
34		Jan Dinnissen	360	1	M
34	9	Nicole Nacken	360	1	V
34		Huib Raijmakers	360	1	M
34		Co Tops	360	1	M
34		Rini Welten	360	1	M
42	11	Ans van der Broek	350	1	V
42		Gerrit van Haandel	350	1	M
42	11	Clazien Koopman	350	1	V
42		Hans Koopman	350	1	M
42	11	Ineke Peijnenburg	350	1	V
42	11	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
42	11	Margret Vermeijs	350	1	V
49		Harold van Alphen	300	1	M
49	16	Elly Habraken	300	1	V
49		Frans Jaspers	300	1	M
52		Boetje Huliselan	255	1	M
53		Ferdinand van Keeken	250	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

Marleen Ramakers ontvangt een onderscheiding voor 125 gelopen Kennedy-marsen

Oproep

Na het succes van vorig jaar zal Riet Emans op zaterdag 9 mei het 93 km lange Graaf van Hornepad rondom Weert weer in één dag wandelen. Evenals vorig jaar hopen we dat weer een tiental wandelaars met Riet mee zullen lopen. Dit hoeft niet over de volledige 93 km, maar kan ook over een of twee etappes van elk ongeveer 30 km. Na 30 en 62 km is een korte rustpauze. Wandelsnelheid: ongeveer 7 km/uur.

Start om 6.00 uur, finish rond 21.00 uur.

Aanmeldingen om mee te wandelen naar Theo Beelen, tel. 0495-533966, e-mail theobeelen@planet.nl.

Sluitdatum aanmeldingen: zaterdag 2 mei 2015.

-Theo Beelen, beheerder Graaf van Hornepad-

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP APRIL / MEI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
18-apr	Loon op Zand, Nacht v	HvB	15 uur >90/95km	21.00	500	schema
18-apr	Loon op Zand, Nacht v	HvB - Kennedymars	80 km	21.00	360	schema 13 uur
24-apr	Dordrecht	RWV - Kennedymars	80 km	23.00	360	
25-apr	Haarlem, Bollenstreek	Groepswandeling - KM	80 km	16.00	360	
26-apr	Emmeloord,	STEP - Kennedymars	80 km	22.00	360	
2-mei	Bocholtz	Mergelland Route	135 km	11.00	610	
8-mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	22.00	360	
8-mei	Hilversum	LAT, Kennedymars	80 km	22.00	360	
13-mei	Odoorn	St. DW4D - KM	80 km	22.00	360	
22-mei	Zwolle	CareClowns - KM	80 km	22.00	360	
23-mei	Weert	OLAT 27e Internationaal Wandelevenement	24 uur	12.00	700	schema
			100 EM	12.00	700	schema
			100 km	18.00	500	schema
			50 EM	20.00	360	schema 13 uur
			50 km	12.00	200	schema
			110 km	12.00	500	schema
30-mei	Barendrecht	Marijke tocht	60 km	07.00	250	

OLAT heeft bericht ontvangen dat de "Kennedymars Bergen" van 4 augustus niet doorgaat.
Het bericht is ook te lezen op de site van het Landelijk Wandelprogramma.

30 km

Hij loopt altijd 30 kilometer, ook bij de laatste 2 tochten van de OLAT-winterserie in Neerkant en Sint-Hubert. 30 kilometer, niet meer en niet minder. In de tijd die hij daarvoor nodig heeft kan hij zijn leven weer een beetje op de rails zetten. Niet zijn hoofd leegmaken zoals in het laatste Wandel.nl magazine wordt voorgesteld, want als er niets inzit kan je er ook niets uithalen. Termen zoals braindump, mediteren, perspectief zijn niet aan hem besteed. Praten met mensen die willen luisteren is ook al zo'n probleem, meestal zijn het de andere wandelaars die praten.

Maar het zijn niet alleen negatieve zaken waarover hij loopt te tobben, zoals zijn werk, zijn vrouw, zijn buurman, zijn dochter, zijn blaren. Er zijn ook positieve dingen, zoals zijn auto, sinds kort zijn kleinkind, zijn buurvrouw. Met het lopen van de wandelroutes heeft hij geen probleem, hij volgt de pijlen meestal blindelings.

Maar nu komt daar de 99e en volgend jaar de 100e Vierdaagse. Hij heeft nog niet de gezegende leeftijd van de dertig bereikt maar wil wel een keertje deelnemen, vooral in 2016. Dit jaar zal dan een test moeten zijn of die laatste 10 wel mogelijk zijn.

Het inloten zal wel een probleem kunnen vormen. Hij heeft nooit geluk, niet in de liefde en niet met loterijen, op die ene keer na dat hij 5 gulden heeft gewonnen met een van de vele loterijen waaraan hij deelneemt. Het trakteren na de winst kostte hem het veelvoudige.

Mocht u bij de Vierdaagse na 30 kilometer een man richting finish zien strompelen, dan kan hij dat weleens zijn. Rustig passeren en geen aandacht aan besteden.

-Co Tops-

Laatste wedstrijd winterserie en uurwedstrijd

Op 1 maart is de laatste wedstrijd uit de serie van 6 van de winterserie van de RWV. In het begin had ik het nog niet helemaal door, maar je beste 3 tijden tellen mee voor een eindklassement. Bij het ingaan van deze wedstrijd sta ik 4e, maar het ligt binnen de mogelijkheden om 3e algemeen te worden, even afhankelijk van het deelnemersveld.

Op 15 maart volgt dan de uurwedstrijd bij dezelfde club, ook nu weer in Rotterdam. Hieronder lezen jullie hoe ik en anderen het er beide keren vanaf brengen.

Zondag 1 maart

Laatste van 6 winterseriewedstrijden

Aangezien André van Slooten vandaag niet meeloopt en daarom geen 3 wedstrijden op papier krijgt, is de kans voor een goede klassering vandaag voor mij zeer zeker aanwezig. Het weer is qua temperatuur lekker, rond de 8 graden, alleen waait het behoorlijk; op de ronde van circa 900 m is er iets meer dan 100 m met behoorlijke wind tegen. De warming-up doe ik vandaag even op mijn eigen manier en ik voel me goed, dus besluit ik maar snel van start te gaan en dan maar te zien hoe de race gaat verlopen.

Vanaf de start gaat het redelijk zoals verwacht, Rob pakt de kop, er zit nog een Belgische deelnemer tussen en dan volg ik. Peter van Hoven, Remco de Bruin en Ronnie Timmermans laten al direct een gaatje vallen, dus met dit drietal gaan we door. Ik blijf wat achteraan hangen, maar merk al wel dat het vandaag in een goed tempo gaat en ik dit in elk geval een gedeelte van de race kan volhouden, maar zal het voldoende zijn? De Belgische deelnemer krijgt toch enkele aanwijzingen van de jury en ineens lijkt het wel of hij instort en hij zakt terug; nu maar weer achter Rob aan en kijken hoe lang we dit volhouden.

Tot de 5 km kan ik het redelijk bijbenen

en ik zie dat een nieuw pr tot de mogelijkheden behoort. Aanmoedigingen vanaf de kant en andere deelnemers onderweg doen ook altijd goed en geen gele bordjes voor mijn snufferd geven toch aan dat ik dit tempo technisch aan kan. Dan boven de 6 km weet ik de man met de hamer wel te ontwijken, maar de pap in de benen is reeds gearriveerd. Ik moet Rob laten gaan en ook mijn rondetijden nemen een duikvlucht. Ik probeer toch vol te houden en als ik over mijn schouder kijk zie in de verste verte nummer 3 in elk geval niet. Een tijd onder de 53 minuten behoort nog steeds tot de mogelijkheden,

maar het verval mag niet meer worden. De laatste 2 ronden is het buffelen, maar het lukt. Als ik de klok in beeld krijg zie ik 52 minuten en langzaam komen ook de seconden in beeld en dan finish ik in 00.52.41, 11.4 km per uur gemiddeld.

Ik stort neer op een bankje om even op adem te komen en ben blij dat het er op zit. Het gat naar Rob is toch nog bijna een minuut, maar gezien de progressie welke ik heb gemaakt ben ik zeer tevreden. Het gat naar achteren is ook bijna een minuut, als derde komt Peter over de finish.

Nu begint het rekenwerk, dus in de kantine is het rustig afwachten. Ik regel

wat te drinken en Remco ziet ineens een stand waar pannenkoeken worden gebakken, dus wat te eten is er ook snel. Als de eerste lijsten door de zaal circuleren is het duidelijk, 3e plaats in de eindstand. Ik mag van Gerrit Riezebos een mooie beker in ontvangst nemen en de complimenten voor de vooruitgang. Bij het verlaten van de zaal hoop ik dat sommige mensen een grote auto bij zich hebben. Rob gaat geloof ik met 3 bekertjes naar huis, de familie van Andel ook, maar de familie Van Hoven spant de kroon met een voor mij onbekend aantal bekertjes. Maar Peter en zijn beide zonen zijn snelwandelaars, dus het is ze zeer zeker gegund. De volgende wedstrijd is over 2 weken, ook op het Langepad, maar dan kijken hoe ver je kunt komen in een uur, ben benieuwd!

Zondag 15 maart

Uurwedstrijd snelwandelen

Deze zondag is het een wedstrijd om zo ver mogelijk te komen in een uur tijd, weer eens wat anders dan een bepaalde afstand moeten lopen.

Ik heb in de trein met Herwin Westrate afgesproken. Hij is nog steeds niet verlost van een langdurige blessure, maar doet veel voor diverse organisaties in de wandel- en rensport, zo ook vandaag. In een propvolle trein met echt gruwelijk veel mensen welke in bezit zijn van het Boekenweekgeschenk gaan we op weg naar Rotterdam. In Rotterdam aangekomen even zoeken hoe bij het Langepad te komen, omdat trams niet rijden, bustijden zijn gewijzigd en ik mijzelf weer echt toerist in eigen land voel. Toch komen we iets over 11.00 uur aan bij de locatie en is er voldoende tijd om nog even wat te drinken en bij

te kletsen met de andere aanwezigen. Vervelend om te moeten horen vandaag dat Hans van der Knaap (RWV) is opgenomen in het ziekenhuis met malaria, waarschijnlijk opgelopen tijdens zijn vakantie ergens in Afrika circa 2 weken terug. Ander nieuws kwam uit Zwitserland van de atleten daar op de 20 km snelwandelen, Wilfried van Bremen uitgevallen op 11 km, André van Slooten 1 uur 46 minuten en een beetje, Rob Tersteeg onder de 1 uur en 40 minuten en Anne van Andel 1 uur, 51 minuten hoog (nieuw Nederlands record). Met al deze extra informatie moet er ook nog heel snel gewandeld worden door ons vandaag. De openingswedstrijd is de combi 1 km, 3 km en halfuurwedstrijd en vervolgens mogen wij aan de bak.

Na een warming-up maken we ruimte voor de eerste groep lopers; zij starten om 12.30 uur en wandelen in diverse klassen, tot maximaal een half uur. Prachtig blijft toch om de jeugd en allerjongsten aan het werk te zien. Maar ook de dames-senioren gaan er vol tegenaan. Als het einde van de race nadert, zie ik ineens hoe men de afstand wil gaan opmeten. Er beginnen vanaf het signaal "nog 1 minuut te gaan" mensen gewapend met een flinke spijker met daarop het startnummer van een deelnemer de betreffende deelnemer te achtervolgen. Ik noem dit een nieuwe variant op "ezeltje prik". Uiteindelijk weet Liesbet de Smet (B) de overwinning naar zich toe te trekken, met iets minder als 5 km.

Vervolgens mogen wij aan de bak, een uur rondjes draaien op een 400 m baan, ach wat moet je anders op een zondag!? Ik heb zelf weer een redelijk hoge doelstelling neergezet, proberen de 11.5 km totaal te halen, maar ook een mooie tijd op de 5 km te laten noteren (dit in verband met deelname aan de NK masters, 5 km al referentie). Vandaar dat ik ook hoog wil inzetten en direct hard van start wil gaan. Als we van start mogen, ga ik dan eigenlijk ook direct achter Dirk Bogaert (B) aan; deze

man is een ijzersterke loper en vandaag in mijn ogen ook de potentiële winnaar. Het volgen van Dirk geeft direct goede resultaten, 1 km net boven de 5 minuten, nu op naar de 3 km.

Vlak voor het punt van de 3 km, een klein kwartier onderweg, begint een scheidsrechter met een gele kaart te zwaaien voor het verlies van bodem-

contact (oftewel laagvliegen zeg ik dan); ik gok dat deze voor mij is, maar de aanwijzing vind ik toch niet erg duidelijk. Ik besluit wel wat meer op te letten, maar aangezien andere scheidsrechters mij niet beginnen toe te zwaaien verslapt de aandacht weer. Resultaat is dat net na de 5 km, net onder de 26 minuten, ik ineens mijn startnummer op het bord van de rode kaarten zie staan, met het symbool voor verlies van bodemcontact. Even een binnensmonds gevloek, maar blijven doorgaan. Doordat ik nu toch meer aan mijn techniek begin te werken om niet rode

kaart 2 en vervolgens diskwalificatie te riskeren, verslapt het tempo en komt ineens Ronnie Timmermans voorbij, met een Belgische deelnemer in zijn slipstream; ze zaten blijkbaar al een poosje achter mij en vinden het nu wel genoeg. Er begint een soort van stuiver-tje wisselen en ik probeer samen met Ronnie een beetje kop over kop te lopen, zodat we beiden een mooi resultaat kunnen neerzetten. Na iets meer als 50 minuten moet ik Ronnie echt laten gaan en kan ik mijn pr op de 10 km net niet verbeteren. Achter mij hoor ik ineens een hartgrondig gevloek, Peter ten Hove wilde ook zijn pr op de 10 km verbeteren, maar loopt precies dezelfde tijd als zijn pr (althans dat denkt hij). Later blijkt dat de tienden van seconden toch beter zijn en hij dus echt minimaal zijn pr verbetert.

De laatste 5 minuten breken ondertussen aan. Ik lig op de 4e plaats algemeen en onderneem nog een poging in te lopen op Ronnie voor mij. Het gat wordt langzaam kleiner, maar ik kan het niet dicht krijgen. Ondertussen komt Cor samen met Marit in de kindervagen naast mij proeflopen of hij het tempo aankan voor ezeltje prik, ook bij Ronnie zie ik al een prikker oefenen. De toeter voor de laatste minuut, ik weet dat ik over de 11 km ben en gooi nu alles er nog uit. Naast mij doet Cor verwoede pogingen om bij te blijven, maar dat gaat nog niet zo makkelijk met een slapende Marit in de kindervagen. Ook voor mij is het een komisch gezicht. Ronnie wordt achtervolgd door een van de dochters van Veronica Bunschoten, met een joekel van een spijker, ook zij heeft de grootste moeite dit tempo rennend vol te houden. Dan het eindsignaal, even een vloek, een traan en dan een lach, ik ben in de buurt gekomen van mijn doelstelling.

Bij de prijsuitreiking blijkt dat ik een totaal van 11.346 km bij elkaar heb gelopen, 30 meter minder als Ronnie en 300 meter achter Dirk, de uiteindelijke winnaar.

-Rick Liesting-

Sint-Hubert, afsluiting winterserie aan de Peelrand

Op deze prachtige zondagmorgen reizen we richting de Peelrand, ook wel 'Land van Cuijk' genoemd. We komen als het ware over de startbaan van de Vliegbasis Volkel, daar waar ze het vandaag wel extra druk zullen hebben nu Otto in deze streek is neergestreken met zijn speeltje 'wandelen per GPS'. Sinds vrijdag is er ook een nieuwe straalverbinding in de lucht om het allemaal nog makkelijker te maken: Galileo, een Europese satelliet op koers. Toen ik eenmaal was overtuigd dat OLAT het voor elkaar had om ons ook per satelliet door de ruimte te sturen en zo een wandeling op aardse wegen tot een summit te maken, ben ik overstag gegaan en heb ik een apparaatje aangeschaft waarmee je zowel wandelschoenen, als een fiets, of scootmobiel kan vervoeren; altijd handig.

Sint-Hubert ligt wel een eind van huis om er te komen. Het is wel een makkelijk ritje; slechts twee keer rechtsaf en rechtdoor en dan ben je er! Een gemeenschapshuis, achter een kapelleke. Het kan niet missen. Als we binnenkomen, komen er ook al veel mensen weer terug van de wandeling. Dat is het grote voordeel bij OLAT, je kan er bijna de hele dag terecht. Gedurende de voormiddag om te vertrekken en dan heb je nog de hele namiddag om te wandelen. Zo te zien zijn we in de dorpssoorthal terechtgekomen, wel heel groot en in de verste hoek zit de administratie. Eerst een kaartje kopen voor de afstand en dan melden bij Otto om een plaatsje in de shuttle te bemachtigen. Hij kijkt op als hij mijn nieuw aangeschafte apparaatje ziet. Nee, deze kent hij nog niet, maar het zal wel werken.

Teasi1two, echt een ding om mee op reis te gaan. Voor alle zekerheid zet Otto twee routes gereed, voor het geval er iets mis mocht gaan onderweg, dan kan ik altijd nog een andere afslag nemen. Zo, alles is geladen en ik kan vertrekken. Bij de shuttles komt er dan altijd een juffrouw in uniform om de riemen vast te maken, maar OLAT

houdt het eenvoudig. Otto zegt: een goeie wandeling en daar ga ik. Na een klein uurtje wandelen begin ik te vermoeden dat er ergens iets goed mis gegaan moet zijn met de start van m'n shuttle. Ik ben nog steeds aan het wandelen en dat is toch niet de bedoeling bij GPS?

Ter hoogte van het kasteel Aldendriel word ik ingehaald door Otto en Mariet. Hij is stomverbaasd. Teruggeworpen in de tijd noemen ze dat in de moderne GPS-taal. Wat is er gebeurd: de shuttle is niet vertrokken en ik blijf via een ouderwetse module gewoon te voet onderweg te zijn. Daar wil Otto het zijne van weten en ik geef hem mijn-

Teasi1two. Alle knopjes worden nog eens geprobeerd. De routes staan er allebei op, alleen het startknopje werkt niet en de shuttlepijl blijft staan waar hij staat. Mariet vermoedt dat ze nu wel weer in m'n volgende clubblad-verhaaltje genoemd zullen worden. Ja, zo krijg je vanzelf bekendheid.

Bij de eerste bunkers haken Mariet en Otto dan af en ze vervolgen de route langs de raamstelling. Otto belooft dat het allemaal wel in orde zal komen. Ik draai af om even verderop op de route

een kopje koffie te gaan drinken bij FFPauze. Dat is FF uitrusten..... tussen het wandelen, fietsen of paardrijden door. Genieten van een drankje, of

hapje op het terras onder de hooimijt. Het ligt midden in een afwisselend natuurgebied. Om even uit de wind te zitten kan je zelfs terecht in de paardenstal. Best leuk en voor de prijs hoeft je het niet eens te laten. De wandelaars op de 20 km kunnen hier ook terecht.

Om daarna weer op de route te komen moet ik eerst een eindje terug. Bij de eerste bunker ga ik dan rechtsaf langs de rivier de Raam, die samen met het Peelkanaal hier in deze contreien voor de afwatering zorgdraagt. In de oorlogsjaren was dit een verdedigingswerk met diverse bunkers die nog steeds in stelling staan. Er loopt hier ook een wandelpad dat Maas en Peelliniepad heet. Als we dan de route langs de Raam en de bunkers een heel eind hebben gevolgd, gaan we een park in. Links zie je dan de indrukwekkende toren van de heilige Willibrorduskerk, die uit 1877 dateert en iets verderop ligt het al eerder genoemde kasteel Aldendriel, dat dateert uit 1477. Dit zogenaamde Landschapspark blijkt bijzonder in trek te zijn voor het organiseren van festivals,

zoals afgelopen zomer nog voor een festival met U2, 'Mill at the Park'; je zou er haast jaloers om worden.

We gaan het park weer uit en er komen ook weer andere afstanden bij op deze route. Vanaf de late jaren negentig heeft OLAT een langeafstand bij de laatste winterserietocht, de 60 km, en daar is afgelopen jaar ook nog de 50 km aan toegevoegd. Voor mij is dat ook jarenlang een leuke bezigheid geweest om daar aan mee te doen, maar ja, met de tijd vervliegt ook de snelheid en daarom nu ook het gebeuren volgen met beide benen op de grond. Er komen een paar jongens voorbij die de snelheid er nog wel in hebben. Dan ook een bekende stem. Een vroegere collega van LPS-zaken bij de OLAT: Paul haalt mij in. Hij is duidelijk tevreden omdat er vanmorgen twee extra voorlopers bij zijn gekomen - Isis en Erik - en dat betekent toch een hele hoop zorgen minder om de zaken rond te krijgen op zo'n dag als vandaag. Paul is zojuist nog op het startbureau geweest en heeft gehoord dat er een mooie opkomst van wandelaars is, ergens in de buurt van de 1050 of meer, zegt Paul! We lopen nog een eind samen op en praten wat over het weekend in Weert en de OLATNacht in Nijnsel. Dat staat allemaal nog te gebeuren dit jaar en daar kan hij zeker nog wel wat extra hulp bij gebruiken. Jij kan toch nog wel goed zien in het donker, dat komt goed van pas bij de tijdwaarneming. En, tot ziens hè! Dan moet Paul weer verder, want voor vandaag zit de taak er zeker nog niet op.

Hier wandel ik over de oude spoorbrug van het Duitse lijntje, allemaal herinneringen aan het oorlogsgebeuren.

Begrijp alleen niet goed wat dat precies met asperges te maken heeft.

Bij de rustpost is het nog tamelijk druk. Sjaan heeft een speciale Groespeelsoep gekookt en die smaakt voortreffelijk. Ik pak er ook een boterham bij. Ad en Lineke zijn er ook; ze wandelen de 30 km. Ik doe mijn verhaal over de mislukte shuttlereis door de ruimte en Lineke maakt zich al zorgen om de ruimte die ik zeker weer nodig zal hebben. Ha, ha.... Ik probeer ook nog iemand warm te krijgen om een verhaal over de clubwandeling te maken, maar dat valt zeker niet mee. Moet toch kunnen nu er weer twee volle bussen die kant op gaan!

Het is hier nog een komen en gaan van wandelaars en duidelijk waarneembaar dat er veel mensen onderweg zijn. Voor mij is het tijd om te vertrekken. We volgen eerst een zandweg, de Paddenhoolseweg die vrijwel evenwijdig loopt aan de waterloop waarlangs we eerder deze kant op zijn gekomen. Verschillende mensen op de langste afstand lopen me nu voorbij, waaronder ook Sjef Koolen, nu in gezelschap Wilko van Nieuwenhuyzen. Of Wilko echt gelooft dat ik vroeger een wandelmaat van Sjef ben geweest valt te betwijfelen, we kunnen het amper zelf nog geloven. Trouwens, m'n laatste Kennedy-mars was in 2005 en dat lijkt pas gisteren.

Na de oversteek van de voorrangsweg gaan we evenwijdig lopen en steken bij de rotonde de snelweg over. Wij komen nu in de Molenheidse bossen tussen Mill en Wanroij, een mooi gebied dat voornamelijk bestaat uit naaldbomen. Natuurmonumenten vormt het nu om

tot gemengd bos door hier en daar open plekken te maken en daar eik en berk aan te planten. Er zijn hier ook twee wandelroutes uitgezet. Servee en Bart Lutke Schipholt lopen nog even met me op, maar die twee hebben een duidelijk ander tempo, zeker nu de Kennedy-mars van Sittard voor de deur staat. Daar wil Servee toch zeker bij de eerste twintig eindigen en wie weet wat Bart dit jaar weer presteert?

Een grote open plek in het bos doet niet direct aan een vers beplantingsgebied denken, maar lijkt meer op een vergeten peelgebied. Dan word ik ook nog ingehaald door een groep dames die duidelijk op de sportieve toer zijn: Corry van de verjaardagskaarten en Elly Habraken. Op het einde van het bos nog een camping met een niet alledaagse naam of juist wel: Van Rossums Troost en dan zijn we weer terug in het dorp waar het vanmiddag met een mislukte lancering begon.

Terug in de Jachthoorn is er volop vertier. Een gemengd zangkoor onder de alles zeggende naam: 'Vals Plat' brengt luidkeels plaatselijke hits ten gehore.

Het is volop feest.

Voor Dini is het vandaag de dag van afscheid nemen. Zij heeft sinds 1997 achter de tafel gezeten en vindt het nu welletjes. Zij laat weten het een fantastische tijd te hebben gevonden.

Tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

21 maart

Clubreis Malmedy – Basse-Bodeux

Omdat ik als vrijwilliger was aangewezen een stukje te mogen schrijven, was er vooraan in de bus een plaatsje voor mij vrijgehouden. Eens een keertje niet achterin. Ik heb er niet veel aan gehad want gaandeweg de heenreis regende het en op de hogere toppen in de Ardennen was het verschrikkelijk mistig oftewel je zag geen bal. Bovendien had de bus moeite om tegen die mist in boven te geraken. Daar merk je achterin niet zoveel van, dus volgende keer gewoon weer gezellig achterin.

De busreis eindigde in het centrum van Malmedy, alwaar we op het plein met het standbeeld van Albert I onze gebruikelijke kop koffie konden innemen. Malmedy is een van de grotere toeristenplaatsen in de Ardennen, maar niet zo bruisend als Spa. Ik ben er weleens in een veel drukker periode geweest, nu zagen de terrasjes er troosteloos en onbezet uit.

De tocht naar Basse-Bodeux hebben we op 22 oktober 2011 ook gelopen, maar na 3,5 jaar vervaagt toch een beetje de herinnering, geen bezwaar dus. De GR14 die voor vandaag op het programma staat, loopt van Parijs naar Malmedy, waarvan wij het laatste stuk nu als eerste moeten nemen. Gezien de niet al te hoge temperatuur gaan onze gedachten uit naar de warme finish in Parijs, wie weet De Folies Bergère of de Moulin Rouge. Maar uiteindelijk komen we niet verder dan Basse-Bodeux, een onooglijk gehucht zo'n 26 kilometer verder.

Dat was even schrikken bij de bus. Ineens een andere chauffeur op de stoel van Frans. Al kwam deze mij ook een beetje bekend voor. Toch maar gekeken aan de buitenkant, geel en groen dus oké en ook binnen en jawel "Al 80 Jaar" prijkte nog steeds op de achterraut, zoals al minstens 10 jaar. Dus kunnen we nu niet meer genieten van de extra kilometers die Frans er nogal eens gratis bij deed. Maar niet getreurd, de chauffeur blijkt Jan te zijn, die in de tijd dat er 2 bussen reden achter het stuur van de andere zat.

Ik loop samen met Ton Coppens en zoals gebruikelijk ergens achteraan.

We verlaten Malmedy via een nogal onBelgische buitenwijk, want de huizen in die straat lijken allemaal op elkaar. Vervolgens komen we in diverse uitgestrekte dalen langs diverse riviertjes. De Warche, de Amblève, soms heel smal en soms flink breder.

Onderweg blijkt het vliegvisseizoen begonnen te zijn. Dat is het 3e weekend van maart, maar de vissers hebben kennelijk meer Jupiler gevangen dan forel.

Na enkele gehuchtjes, het ene nog kleiner dan het andere en helemaal niet veranderd sinds de vorige keer, komen we in Stavelot, in onze herinnering de enige plaats waar we ons kunnen laven. Dat doen we dus ook en slim genoeg zijn er meer op dit idee gekomen.

Daarna maar weer de Amblève opgepikt en gevolgd.

Op een gegeven ogenblik komt er een eeuwig durende helling, beginnend bij een fraai huis zomaar in een dal in the middle of nowhere. Een helling waar geen einde aan lijkt te komen op weg naar het uitkijkpunt La Tour Leroux. Mooi niet, want daar is de eerste belofde regenbui. Regenkleding aantrekken in plaats van uitkijken. Dat doen we wel op de steile tocht naar beneden, naar het station van Trois-Points alwaar de bus met soeppost op ons wacht en zowaar komt er een waterig zonnetje. Voor een enkeling is hier het einde van de tocht, maar wij hopen Basse-Bodeux te bereiken.

Moeten we eerst langs enkele cafés alwaar al enkele wandelaars zich achter ramen zitten te verkneukelen. De verdere tocht gaat nog langs enkele campings, die er in de winter erg troosteloos uitzien. En zo komen we bij het eindpunt, waar een fraai restaurant de vorige keer een welkom terras aanbod. Helaas nog steeds gesloten, maar hier kunnen we het kleine busje terug nemen. Dat is wel nodig want de tweede belofde bui is niet mis.

Terug in Trois-Ponts kunnen we ons herenigen met de veel snellere voorhoede. De bussen moeten nog wel even op zoek naar achtergeblevenen en verdwaalde wandelaars, maar daar kijken we allang niet meer van op.

-Co Tops-

Heesbeemden- en 't Hamtocht

Op dinsdag 17 maart organiseerde OLAT de Heesbeemden- en 't Hamtocht. De start was vanaf de stationsrestauratie van station Horst-Sevenum te Hegelsom. Na nog geen halve kilometer lopen werd het eerste graspad langs een sloot betreden. Dat was in buurtschap Tongerlo. Over de Boswachtersweg en de Tongerlostraat liepen we langs de westkant van bedrijventerrein Berghem van Sevenum. Vrij snel werd het eerste natuurgebied opgezocht. Dat was Heesbeemden. In dit natuurgebied stonden heel veel knotwilgen.

De Heesbeemden, in de volksmond "de Bengd" genoemd, bevindt zich met het aansluitende gebied De Blakt aan de noordwestzijde van Sevenum, tussen de Blaktdijk en de weg Heesbeemd. Met gebiedje de Haagens, dat tegen de Heesbeemd aan ligt, vormt het een vrijwel aaneensluitend gebied tussen de kom van Sevenum en Kronenberg. De Blakterbeek die vanaf 2007 weer meandert stroomt door het hele gebied.

De Heesbeemden bestaan uit nat broekbos met veel elzen en wilgenbos en kleine weilandjes. Enkele jaren geleden waren deze weilandjes nog in particulier gebruik. Sinds het gebied onder beheer van SSB is gekomen worden de weilandjes alleen in de zomer nog begrast door enkele koeien en paarden. Ook zijn enkele jaren geleden de aangeplante Canadese populieren uit het gebied verwijderd. Alleen op het gedeelte de Blakt vindt men nog wat aangeplant bos.

De Blakt was tot eind zeventiger jaren van de vorige eeuw in gebruik als gemeentelijke vuilstortplaats waardoor een gedeelte van dit gebied in een heuvel is veranderd. Aan de voet van deze heuvel is het erg moerassig.

Het was deze dag een prachtige zonnige dag. Buienradar had voor deze re-

gio een maximum temperatuur van 17 graden voorspeld. Voor medio maart is dat behoorlijk hoog. Hoewel het de voorgaande week vrijwel droog was gebleven troffen we een enkele keer nog plassen langs de wegen. Vooral op die plekken waar geen of slechts beperkt waterafvoer is. Bij de Heilige Donatiskapel liepen we langs de Blakterbeek.

De Heilige Donatiskapel is in 1926 gesticht door Frans Wijnen en is gelijktijdig gebouwd met de boerderij die op Heesbeemden 10 ligt. Hij liet de kapel bouwen ter ere van de Heilige Donatus om beschermd te blijven tegen natuurgeweld en onweer. De aanleiding voor de bouw was dat vlak bij hem de bliksem was ingeslagen toen hij op het land aan het werk was.

Natuurgebied Heesbeemden werd verlaten nabij de plaats Kronenberg. Bij deze wandeling werden, evenals bij andere OLAT-tochten, zoveel mogelijk de onverharde wegen en paden benut. De tweede kapel, van de in totaal drie kapellen waar we langs kwamen, was de Heilige Apolloniakapel.

De Heilige Apolloniakapel is in 1852 gesticht. De letters M.G.A. op de sluitsteen zijn de initialen van Maria Gertrudis Aerts. Haar ouders bewoonden in 1852, toen zij op 27-jarige leeftijd overleed, de boerderij "van Ass". De kapel die vroeger vlak bij de boerderij lag, is waarschijnlijk ter nagedachtenis aan

haar gebouwd. In de kapel staat een beeld van de Heilige Apollonia met een tang in de hand. Vroeger bezochten veel mensen met kiespijn de kapel. In 1980 is de vervallen kapel afgebroken en op een hogere plek weer opgebouwd.

Bij boerderij De Hees hadden we een eerste korte rust. Bij deze wandelingen is het gebruikelijk dat tussen de start, de grote rust en de finish een of twee korte rustposten zijn, waar even gestopt wordt, maar waarbij meestal niet op een stoel of bank kan worden gezeten. Door akker- en tuinbouwgebied, ten westen van Sevenum, werd de derde kapel, te weten de Onze Lieve Vrouwekapel bereikt.

De Onze Lieve Vrouwekapel is in 1870 gesticht. De familie Wijnen-Philipsen heeft de kapel, die oorspronkelijk achter de boerderij van de familie Vullings stond, gesticht. De bedoeling was waarschijnlijk om de boerderij en de bewoners onder de bescherming van Onze Lieve Vrouw te stellen. Nadat de kapel in verval was geraakt, werd zij in 1991 afgebroken en in de oorspronkelijke stijl op de huidige plek weer opgebouwd.

We kwamen weer bij het Lindersstraatje. We herkenden op een kruising dat we met deze wandeling hier al eerder deze dag waren geweest. En een blik op de kaart van de GPS bevestigde dit. Dat was weer in het gebied met de fraaie knotwilgen. Voordat de grote rust op 10 km werd bereikt, liepen we

nog door het Blakterbeekpark. In dit park kwamen we langs een oude windwatermolen. Vervolgens langs een zonnewijzer. Hoewel het rond 12 uur was, gaf de zonnewijzer 11 uur aan.

De windwatermolen is afkomstig uit het buurtschap Heierhoeve. Door de ontwikkelingen van industrieterrein Trade Port is deze buiten functie geraakt. In Sevenum stonden in totaal 7 van dergelijke molens. Zij werden geplaatst in natte en lage gebieden. Het Blakterbeekpark is van oudsher een laag en nat beekdal.

Bij een heuvel in het Blakterbeekpark met bovenop een totempaal hadden we een rust. Hier konden we onze meegebrachte boterhammen opeten. Want op de geplande grote rust was dat niet toegestaan. Ook in het Blakterpark kwamen we nog langs een schuur met bijenkasten en we zagen hier talrijke bijen rondvliegen. Nu liepen we naar het centrum van Sevenum. De grote rust was tegenover de H.H. Fabianus en Sebastianus kerk in café-restaurant De Sevewaeg. Op 29 mei 2014 heb ik hier, samen met mijn vrouw Coos, ook lekkere latte macchiato gedronken. Toen liepen we de NS-tweedaagse van station Horst-Sevenum naar station Deurne met overnachting in Helenaveen, een tocht van 36 km in totaal.

Nu was het prachtig zonnig weer en konden we heerlijk buiten op het terras zitten. Door transpiratie was ikzelf wat nat geworden. Nadat het was opgedroogd kon ik een kledinglaag uittrekken. Ik had me wel warm moeten kleden, want bij vertrek van huis stond de thermometer op -1 graden.

Het centrum van Sevenum werd weer verlaten. We vervolgden nog met een traject door het Blakterpark. Sevenum werd verlaten langs de Groote Molenbeek, een mooi zand/graspad. Nu was het gras behoorlijk kort op dit pad. Maar toen ik hier op 29 mei 2014 in tegengestelde richting liep was het gras hoog en nat. In buurtschap Ulfterhoek staken we de spoorlijn Deurne-Venlo over en volgden de spoorlijn parallel in oostelijke richting.

We volgden de Dijkerheideweg tot aan het kruis aan de Dijkerheide. We sloegen af. Nu zetten we koers naar natuurgebied Brommer. Eerst liepen we om een plas. Daarna liepen we een smal pad tussen hekwerk en water. Opeens hoorden we een geluid en werd er oh geroepen. Er werd eerst gezegd dat een vos wegrende. Later hadden ze het over een wolf en weer later over een wild zwijn. We zijn er niet achter gekomen wat het nu wel was. Misschien was het wel een haas.

Het Brommèr is een van de weinige overgebleven venrestanten in de regio. Op de Tranchotkaart van 1803-1820 staat het ven aangeduid als Brunmeer. Het ven is door de wisselende waterstanden erg geschikt als verblijfplaats en voorplantingsgebied voor zeldzame

soorten amfibieën zoals de knoflookpad en kamsalamander. Mede door de inzet van de voormalige Milieugroep Horst heeft het gebiedje een beschermde status. Het vormt een landschappelijke eenheid met de natuurgebieden Reulsberg en 't Ham, waar SSB beheerder van is, als winterleefgebied.

Een Tranchotkaart is een kaart die aan het begin van de 19e eeuw onder leiding van de Franse cartograaf Jean Joseph Tranchot van het gebied tussen de Maas en de Rijn is gemaakt.

Daarna kwamen we bij natuurgebied 't Ham. In dit natuurgebied moest een van de vrouwelijke deelnemers een sanitaire stop maken. Ze liep voorin de groep. Ze had verwacht dat ze later aan het eind van de groep gereed was om verder te lopen. Maar het duurde toch wat langer. Omdat de groep voor haar uit het zicht was geraakt, had ze niet bemerkt dat de groep een zijpad was ingeslagen. Toen de groep het bosgebied had verlaten, was deze wandelaar nog niet gezien en werd zij dus vermist. Het bleek dat ze de hoofdroute van het pad was blijven volgen. Na een vertraging van ongeveer een kwartier werd de tocht voortgezet. Daarbij staken we de Groote Molenbeek nog een paar maal over. Ruim een kilometer voor de finish leverde een blik op het horloge op dat nog even goed doorgestapt moest worden om de trein van 4 uur te halen. De finish bleek toch dichterbij te zijn, want voordat de trein vertrok konden we de huldiging van de parkoersuizetter nog bijwonen.

Het was een hele mooie tocht met heel mooi zonnig weer geworden.

-Henri Floor-

Wandelvierdaagse Meuse – Ardennen, Frankrijk (2)

De GR-14 wordt ook wel het “Ardennenpad” genoemd, maar begint officieel in Parijs en gaat door het hele Ardennengebied naar Malmedy in België en is 800 km lang. In Varennes zien we Dirk terug en we rijden terug naar La Gabriëlle.

De avondmaaltijd is weer uitstekend verzorgd door Roland en we maken er nog een gezellige avond van. Wel vragen we ons af of er morgen iets te regelen valt met de avondmaaltijd, want dan is bij het WK-voetbal de wedstrijd Nederland tegen Australië. Roland stelt ons gerust en zegt dat alles goed komt.

Woensdag 18 juni, de 2^e wandeldag

Vandaag starten we gewoon vanaf de camping en gaan linksaf richting het dorp Romagne. Vlak daarvoor linksaf een landweg in en dan een bospad op. Het is hier mooi heuvelachtig, het graan staat al hoog op de akkers en de zon schijnt uitbundig. Wat wil je nog meer. Wij zijn de eerste groep die vertrokken is, de tweede groep met Beatrice zal later volgen.

We wandelen onderlangs de Côte Dame Marie, een wat hogere heuvel (289 m). Het pad zelf gaat ook omhoog door een ruig stuk bos. Zodra je van de paden afgaat zie je overal de restanten van loopgraven en bomkraters. Iets verderop staat nog een grote Duitse bunker.

Pad zoeken in dicht struikgewas

Nu wandelen we weer tussen de weilanden door totdat de routebeschrijving aangeeft: “bij begin wei met prikkeldraad linksaf en het bos in”. Dat gaat goed maar daarna is het puzzelen. Bij een T-kruising rechtsaf en 1^e pad linksaf gaat nog wel maar dan zijn de paden

verdwenen. Alles is overwoekerd met - bijna menshoge - varens, nieuw struikgewas en bramenstruiken. We wandelen wat heen en weer en gaan op goed geluk tussen een paar bomenrijen door waarvan we denken dat het wel eens een pad zou kunnen zijn. Met onze korte broeken aan niet echt een pretje. Wonderbaarlijk, het lukt toch om aan de goede kant het bos uit te komen, precies op de plek waar we moeten zijn bij een pad door een weiland.

Door Bantheville

Het pad is afgesloten met prikkeldraad, doch daar kruipen we gewoon onderdoor. Ook de dames zijn wel wat gewend. We doorkruisen het open veld en aan de hand van het routekaartje weten we exact waar we zijn. Nog een stuk bos (Bois de Chauvignon) door en dan volgen we een landweg naar het dorp Bantheville. We kijken of er iets open is voor een koffiepaauze, maar alles ziet er erg gesloten uit. Even buiten het dorp houden we bij een grote graansilo een kleine lunchpaauze; een paar pallets fungeren als zitplaats.

Ommetje

Na de pauze gaan Nelleke en Lydia vanaf hier de korte route van 18 km vervolgen, terwijl wij (Ko, Frits, Willemien en Piet) nog een ommetje maken om na 6 km terug op deze route te komen. Wij zullen elkaar op de camping terugzien. We volgen de routebeschrijving richting Cunel en houden het tracé van een oude spoorbaan aan. Dat gaat prima tot we tegen een bosje aanlopen. De spoorbaan is verdwenen en er is geen pad te vinden. Dan maar langs de bosrand, dwars door een graanveld. Gelukkig is het een gerstveld, dat is lekker zacht aan de benen. Het graan komt ongeveer tot aan ons middel. Het wandelen is op deze manier wel apart en we vinden het nog leuk ook!

Even later vinden we de oude spoorbaan weer en bij het dorpje Cunel zijn we op het verste punt van ons rondje. We volgen een landweg en gaan door het “Bois du Four” naar de D-15 en komen na ruim een uur terug bij de grote graansilo.

Naar Romagne

Nu volgen we weer de oude spoorbaan, maar dan richting Romagne. Nu is het wel een mooi breed pad.

Overal staan fruitbomen langs het pad, maar vooral de kersenbomen trekken onze aandacht. Met een beetje strekken kunnen we net bij de onderste takken en plukken handvol kersen. Best wel lekker! Dan passeren we de grote Amerikaanse Erebegraafplaats en maken er nu maar een klein rondje doorheen. We hadden deze al eerder uitge-

breid bezocht. Een klein stukje door Romagne en bij de wasplaats linksaf het dorp uit.

Bij de picknickplaats aan het riviertje L'Andon gaan we rechtsaf en zijn even later terug op de camping. We hebben genoten van een prachtige wandeldag.

WK-Voetballen

We drinken gezellig een drankje met elkaar en wachten in spanning af wat Roland bedacht heeft. Natuurlijk kunnen we de voetbalwedstrijden van het WK wel volgen in de caravan via de schotel, maar dat is vandaag wel tijdens het geplande gezamenlijke avondeten. We hadden ons geen zorgen hoeven maken. Roland heeft binnen de eetzaal omgetoverd tot een gezellige ruimte met een grootbeeld TV, tafeltjes waarop de drankjes geserveerd worden en tussendoor het eten wordt opgediend. De avond kan natuurlijk niet meer stuk als Nederland van Australië wint.

De andere groep

We horen ondertussen hoe het de andere groep is vergaan. Deze wat minder ervaren wandelaars moesten toch hetzelfde (korte) traject afleggen. Eigenlijk waren ze wel blij dat wij ze waren voorgedaan. Alhoewel Beatrice de omgeving op haar duimpje kent en de routes zelf uitgezet had, was er geen rekening mee gehouden dat alles zo snel kan verwilderen in een bos waar verder niemand komt. Nu konden ze onze sporen volgen en zonder zoeken de route wandelen.

Donderdag 19 juni, de 3e wandeldag

Vandaag beginnen wij de wandelroute

in het dorpje Ivory, dat is maar acht kilometer verderop. Nelleke gaat vandaag niet mee en Dirk gaat met Jitske een rondtoer maken met de camper. Alles is mogelijk en ieder zijn eigen vrijheid. Met zijn vijven kunnen we wel in één auto en deze parkeren we op een grasveld bij de kerk. Eerst wat foto's maken van de kapel en een mooie klokkentoren. Dan het mooie open landelijke gebied in, wat vandaag hoofdzakelijk door weilanden en langs akkers gaat. Een boer die zijn koe uitlaat (?) wenst ons een prettige dag en wij hem. Veel grove grindpaden die we natuurlijk ook kennen van de Heuvellandvierdaagse in Zuid-Limburg. Het is nu al warm op de vroege ochtend, dat belooft wat voor de rest van de dag.

Door een beekdal

Na een paar kilometer volgen we een beekdal met aan onze linkerkant behoorlijke steile hellingen (taillettes). Bij een visvijver houden we links aan en het pad wordt een soort spoor door de weilanden. De beschrijving van vandaag is een beetje summier, want na twee regels zouden we al in Montfaucon moeten zijn. Dat is evenwel niet het

geval. Maar gelukkig is het routekaartje wel duidelijk. We steken een paar dwarsbeekjes over; dat is soms springen om geen natte voeten te krijgen. De koeien staan verbaasd te kijken wat wij komen doen. Maar we mogen wel dwars door een grote kudde heen. Bij een bosje houden de weilanden op, voor ons uit zien we alleen maar graanvelden. En prikkeldraadversperringen. We helpen elkaar er doorheen, maar dan.

Door een graanveld

Eerst maar eens langs het prikkeldraad om te zien of er wellicht verderop een pad is. De kaart waarop de route staat geeft ook gewoon een pad aan. Op de plek waar wij zijn! We zien in de verte aan de andere kant van de beek ook een pad maar de beek is te breed om er overheen te gaan en er is geen brug te bekennen. De oplossing ligt voor ons. Door het graanveld loopt een tractorspoor omdat er pasgeleden gesproeid is. Dat spoor nemen we en zien wel waar we uitkomen. Dat is ruim een kilometer verder bij een volgende prikkeldraadversperring, maar ook het graanveld uit. Nu wandelen we weer op een gewoon pad en lopen het dorp Montfaucon binnen. Het heeft een mooi dorpsplein met zitbanken en een groot herdenkingsmonument uit WO-I. Verder nog een Sherman tank en kanon uit WO-II.

Montfaucon

We houden even een drinkpauze en dan kom ik tot de ontdekking dat de foto's die ik vanochtend gemaakt heb erg onscherp zijn. De lens is erg vuil en

na een schoonmaakbeurt werkt alles weer uitstekend. Alleen jammer van de spectaculaire foto's van het kruip-door-sluip-door van de prikkeldraadversperingen. Na de pauze gaan we omhoog, de berg op naar Butte de Montfaucon. En wie treffen we daar? Jawel, het zijn Dirk en Jitske die hier juist een bezoek brengen aan de grote U.S.A. Herdenkingstoren. Dirk neemt nog even de 234 treden en wij bekijken op de heuvel alles op het gemak.

Naar Nantillois

Wij gaan weer eens verder, de berg af en een veldweg op. Tussen het hoge graan door (niet meer er doorheen) en met mooie vergezichten op het heuvelachtige gebied. Via het Forêt Communale de Septsarges wandelen we het dorp Nantillois (96 inwoners) in. In het dorp staat het Monument Américain Pennsylvanie, ter herdenking van de gesneuvelde militairen uit de Staat Pennsylvania. Elke USA-staat schijnt een monument te hebben. Uiteraard heeft ook elk dorp zijn eigen Frans monument voor de gevallen in WO-I en een enkele keer voor WO-II. Het is ondertussen bijna half één en tijd voor een lunchpauze. Omdat in die klei-

ne dorpjes toch niets open is, hebben we lunchpakket en drinken zelf bij ons.

Reeën op ons pad

Vanaf Nantillois gaan we een landweg op en lopen onderlangs de rand van het Bois de Beuge. Op de kruising met de verkeersweg is het eigenlijke begin- en eindpunt van deze wandeling, doch wij moeten nog verder omdat de auto in Ivoiry staat.

We wandelen nu over veldwegen tussen het goudgele graan door. Hier en daar zien we reeën, zomaar op ons pad. Zodra ze ons zien rennen ze door het graan weg. Grappig is dat ze telkens wat omhoog springen en je telkens een stukje van ze ziet. Zo kan je ze een hele tijd volgen. Jammer dat je ze steeds net

niet op de foto kan zetten.

Nog een paar kilometer en dan zijn we terug in Ivoiry. Met de auto naar de camping en een mooie wandeldag is weer voorbij. We drinken met zijn allen een biertje of wat anders en nemen een lekkere douche.

Het avondeten is weer op de veranda en we horen van de andere groep hoe zij de etappe hebben ervaren. Omdat Beatrice de weg beter kent dan wij, wist zij dat je om het graanveld heen moest en is ze eerder afgeslagen om een veldweg aan te kunnen houden naar Montfaucon.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

PRIKBORD

VRIJWILLIGERS VOOR COMMISSIE CLUBREIZEN

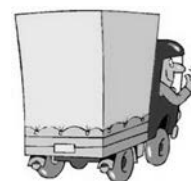
De huidige commissie heeft bij het bestuur aangegeven aan het eind van het lopende seizoen te stoppen. Deze vrijwilligers doen dit werk al vele jaren en geven te kennen dat nu de leeftijd een rol gaat spelen. Zij willen de taken graag overdragen en het bestuur is daarom op zoek naar vrijwilligers die in een nieuw te vormen commissie Clubreizen zitting willen nemen. Het bestuur wil deze activiteit graag in stand houden.

De commissie regelt alles wat bij de organisatie van een clubreis aan de orde komt. We denken daarbij aan o.a. samenstelling programma, verkennen, administratie deelnemers, organisatie van de dag ter plaatse, vastleggen cafés aan start en einde, soepst, bemanning busje, etc.

Graag horen wij of u belangstelling heeft om in een nieuw te vormen commissie Clubreizen zitting te nemen. Aanmelden daarvoor kan bij Ad Ketelaars op telefoon 0413-475824 of per e-mail aan penningmeester@olat.nl.

CHAUFFEUR GEZOCHT

De verzorging Vierdaagse in Nijmegen is op zoek naar een chauffeur, bij voorkeur met groot rijbewijs. Maar een chauffeur met rijbewijs BE is ook zeer welkom.

Omdat we iedere morgen zeer vroeg (ca. 03.00 uur) vertrekken, zou het fijn zijn als deze vrijwilliger bereid is op de camping in Berg en Dal te overnachten. Campingplaats is gereserveerd en kosten worden gedragen door OLAT.

Aanmelden kan bij Jo Lepoutre, coördinator Verzorging Vierdaagse Nijmegen telefonisch op 073-5341322 of per e-mail aan jolep@levix.nl

Noordkaap - Gällivare - Östersund - Arlanda (13)

Ik besluit bij Kräckebäcken te stoppen. Het zou een klein dorpje met een paar boerderijen zijn. Ik zie ook op de wandelkaart dat 1 kilometer linksaf bij het dorpje een riviertje ligt met een huisje of zoiets. Ik besluit de gok te wagen en draai linksaf. Na een kwartier kom ik bij het riviertje waar ik water kan bijtanken en er staat ook een huisje dat onbewoond is. Het is intussen goed warm en ik ga lekker bij het riviertje zitten/liggen, maar het is erg moerasachtig en zompig. Ik zet mijn tent bij het huisje op, waar de grond weer erg hard is, maar er is geen tussenweg. Uitgeput, maar toch lekker in mijn vel omdat het goed geëindigd is, val ik al snel in slaap.

Donderdag 29 mei

Kräckebäcken - Unnådal 33 km

Vannacht word ik vaak wakker. Ik heb het koud; op mijn horloge staat dat het 1°C boven nul is, maar als ik even de tent uitga voor een sanitaire behoefte zie ik dat er ijs op de tent zit, dus het vriest eind mei in Midden-Zweden! Ik heb erg slecht geslapen, maar ja, er zijn ergere dingen. Het is intussen wolkenloos, dus het kon ook makkelijker afkoelen. Ik breek mijn tent af en ga weer op pad.

Ik moet meteen weer klimmen, komt er geen eind aan? Ik word ingehaald door een auto, wat moet die hier nou? Het is nu een gravelweg en volgens de kaarten zijn er nagenoeg geen huizen in de verre omgeving.

Na een uurtje liggen er gewoon nog sneeuwresten in de sloot langs de weg, ik besluit een selfie te maken in de sneeuw.

De weg begint ook eindelijk weer eens te dalen, dat loopt veel makkelijker. Na 7 km wil ik rechtsaf naar het zuiden, maar er staat een verbodsbord; ik besluit toch af te draaien en hoop dat het wel mee zal vallen. Het is ook een gra-

velweg die vlak langs de Unnanrivier loopt en soms links en soms rechts van me stroomt. Het voordeel is dat de rivier stroomafwaarts gaat en dat betekent dat de weg ook langzaam dalend is. Het loopt dus lekker en er staat maar één huis langs de weg dat bewoond is. Ik zie de hele dag geen wilde dieren, alleen een hond bij dat huis, maar ik zie wel berenklauwafdrukken in de weg, dus er is wel wild in de buurt, gelukkig niet zichtbaar.

Na 15 km komt de weg uit op een grotere, maar ook redelijk rustige weg. Het liefst had ik de rivier nu overgestoken maar aan de andere kant loopt een weg die heel erg steil oploopt, waardoor dat helaas geen optie is. Dat betekent wel dat ik morgen weer op de E45 uitkom, die ik eigenlijk wilde vermijden en letterlijk wilde ontlopen.

Bij Unnådal staat één huis aan de andere kant van de weg en ik besluit bij de rivier mijn tent op te zetten. Terwijl ik mijn tent opzet word ik gestoken op mijn hoofd en ik voel de bulten al ontstaan terwijl ik snel mijn tent invlucht. Ik heb wel een zachtere ondergrond, maar het is weer een koude nacht; mijn horloge geeft nu als minimumtemperatuur 2°C aan.

Vrijdag 30 mei

Unnådal - Orsa 27 km

Om half acht ben ik alweer op weg. Het is koud, ik heb weer slecht geslapen en ik baal dat ik vandaag weer over de E45 moet gaan lopen.

Ik loop nog steeds langs de Unnanrivier; die rivier blijft me aan mijn linkerkant

volgen en wordt steeds breder.

Het voordeel is dat het hier nog steeds dalend is, dus makkelijk lopend. Het is ook nog steeds zonnig en droog en omdat het een gravelweg is, komen mijn schoenen onder het gravel te zitten. Het is vandaag niet zo ver en omdat ik vroeg op pad was, las ik wat meer pauzes in, want ik zal toch wel vroeg aankomen in Orsa.

Na een paar uur lopen zie ik tijdens een rust dat er een stukje verderop een trail de weg over zou moeten steken en ook de rivier, dus misschien een ontsnapping aan de E45.

Enkele kilometers verder zie ik inderdaad de Siljansleden lopen, er is inderdaad een stalen bruggetje over de rivier aanwezig. Ik maak een foto van die brug en loop een klein stukje van deze trail. Ik hoop dat ik nu wel een stuk kan lopen zonder te moeten omdraaien vanwege een blokkade.

Het is erg lastig lopen maar het is te doen en na een kwartier kom ik op de weg aan de zuidzijde van de rivier terecht. Het is een nog rustigere weg waar alleen veel boskap gepleegd wordt. Ik heb het gevoel dat het hele landschap verwoest wordt, maar de

Zweden zullen er wel anders tegenaan kijken.

Om 13:00 uur kom ik aan in het dorp Hansjö. Daar is de kaart niet actueel want er liggen allemaal nieuwe wegen die nog niet op de kaart verwerkt zijn. Ik vraag aan een jonge boer of ik op de goede weg ben naar Orsa. Ik krijg een bevestigend antwoord; hij zegt ik dat nog makkelijk Mora kan halen, omdat dat ook niet zo ver meer is. Maar ik wil gewoon naar Orsa en een uur later ben ik in de stad. Daar word ik naar een klein familiehotel geleid: Hotell Strandvillan. De eigenaresse is enthousiast en wil alle foto's zien, ze heeft alle tijd. Ik krijg een leuke kamer op de begane grond; uitgeput val ik later op mijn bed. Lekker douchen en mijn voeten zijn ook blij dat ze bevrijd zijn. De schoenen kan ik eigenlijk het beste met een hogedrukspuit schoonmaken.

Ik ga lekker eten in de stad en wat boodschappen doen en daarna val ik vermoeid maar voldaan in een diepe slaap.

Zaterdag 31 mei

Orsa - Mora 20 km

Ik heb vandaag een kleine afstand te gaan, want ik wil naar Mora lopen; dat is maar 15 km naar het zuiden. Daarom doe ik rustig aan en ontbijt ik laat. Dat ontbijt is trouwens ontzettend lekker. Ik vertrek pas om 10:00 uur vanuit het hotel. Ik wil niet de doorgaande weg naar Mora pakken, want dat is de door mij "gehate" E45, ik pak de toeristische route.

Ik dwaal een half uur door de stad voordat ik de goede route gevonden heb. Het is kwakkelweer, maar omdat ik 3 km moet klimmen moet ik toch flink zweten. Bovengekomen volg ik de toeristivägen van dorpje naar dorpje. Elk dorp krijgt de volgende vägen, dus eerst de Stenbergturistivägen, dan Viborgturistivägen, enz.

Ik heb wel een mooi uitzicht over het Orsasjönmeer waar Orsa in het noorden aan ligt en in het zuiden ligt Mora. Het is een rustige weg vandaag, misschien mede door het weer en omdat het zaterdag is.

Om 13:30 uur kom ik in Mora aan. Het is een echte stad; het is er druk en hectisch, met vooral een hoop toeterende auto's.

Ik ga de brug over en hoor een trein en uiteindelijk lukt het me om een foto van de trein op de Inlandbanan te maken, het is de startplaats naar het noorden.

Ik moet de halve stad door en ga dan op zoek naar een hotel. Ik boek een keer bij het Best Western Hotel. Het is wel een duur hotel, maar ja, dat mag wel een keer.

Ik ga weer lekker eten en boodschappen voor de komende dagen doen.

Ik merk dat het echt weekend is, want het is blijkbaar een favoriete bezigheid van jongeren uit de stad om met oude Amerikaanse auto's rond te scheuren en te toeteren. Ze gaan de hele dag, maar ook de hele avond en nacht door met hun hobby.

Zondag 1 juni

Mora - Limå 36 km

Ik heb toch goed geslapen en na een goed ontbijt vertrek ik tijdens deze vakantie volgens planning om 08:30 uur voor de laatste keer uit een hotel.

Ik heb op de tv gehoord dat er problemen zijn met een verdeelstation voor het treinverkeer nabij het vliegveld van Stockholm en ik heb besloten tot Vans-

bro te lopen en dan naar huis terug te keren. Aanstaande woensdag vertrekt mijn vliegtuig naar Schiphol. Het is een kleine 100 km tot Vansbro, dat wil ik binnen 3 dagen klaren.

Het is weer zonnig en warmer en het lukt me om de E45 weer te ontwijken. Ik neem de fietsroute Sverigeleden, die loopt door de buitenwijken van Mora en langs het Siljanmeer.

Na een kleine 10 km gaat de route over de brug naar het eiland Sollerön in het grote meer. Ik neem op het eiland een binnendoorroute en loop over een zandweg langs enkele landhuizen. Ik loop dwars de bossen heen en de muggen weten me weer te vinden, ook als ik blijf lopen; ik ben blijkbaar voor hen een onverwacht snoepje. Als ik weer op de doorgaande weg kom om aan de andere kant het eiland te verlaten, zie ik ineens een otter de weg oversteken. Op de brug staat een lekker windje. Ik heb het gevoel dat ik langs de Middellandse Zee loop, het is hier echt toeristisch en lekker warm, terwijl die in werkelijkheid toch duizenden kilometers zuidelijker ligt.

Op het "vaste land" kom ik door Gesunda en draai ik in zuidelijke richting af, redelijk dicht langs het meer. Het is een vlakke route maar ik moet toch flink zweten en ik moet mijn drankvoorraad ook vaak aanspreken.

Het is zondag en er zijn verschillende auto's op de toerroute. Ik zie zelfs een auto, die ik in Nederland bijna nooit tegenkom, een broertje van mijn "sportauto", met open dak.

Ik kom langs een rij vakantiehuisjes; bij één huisje kan ik mijn watervoorraad bijtanken. Ik bedank voor de geboden hulp en loop tot het kleine gehucht Limå.

De temperatuur lijkt misschien Zuid-Amerikaans, maar er staan twee boerderijen en er is veel grasland.

Ik kan mijn tent in een open terrein opzetten, waardoor er nu geen muggenplaaag is en ik rustig kan werken.

Ik heb vandaag een flinke stap gezet. Moe en voldaan heb ik een goede nacht.

Maandag 2 juni

Limå - Noret 30 km

Ik ben weer op tijd wakker, maar ik heb de tijd, want er is nog maar zo'n 50 km te gaan tot Vansbro.

Om een uur of 8 ga ik toch mijn tent uit en een half uurtje later loop ik weer op de weg richting het zuidwesten. Het is een rustige weg, de eerste kilometers staan er nog enkele huizen, maar na een splitsing van de weg is de baan helemaal alleen voor mij. Er is geen kip te zien, laat staan mensen en huizen die bewoond zijn.

Het is een warme dag, de warmste dag van alle dagen die deze expeditie al duurt (bijna 8 weken). Dat is niet erg, maar de muggen worden steeds brutaler, dus ik moet met de dunne oranje jas blijven lopen, want ze steken gewoon door je broek of sokken heen (op de enkels).

Het is een echte saaie dag; het hoogtepunt van vandaag is dat er een das de weg oversteekt! Er is bovendien moeilijk aan water te komen; ik moet soms waaghalzerij uithalen om water uit beekjes te halen. Pas een eind in de middag zie ik een paar wegwerkers, als ik al een tijdje op een doorgaande weg loop. Ik maak een praatje met hen en zij beamen ook dat dit inderdaad een boring way is naar Vansbro (zeer saai!!).

Ik loop meer dan 25 km zonder dat er een huis te zien is, maar dan eindelijk kom ik aan het eind van deze weg bij het dorpje Noret. Bekaf en bezweet ga ik op zoek naar water en zie een paar mensen in de tuin zitten. Ik vraag om water omdat alle flesjes leeg zijn. Ik mag lekker uitrusten en doe mijn verhaal. Hij blijkt een bouwvakker die

soms ook bomen root en zij doet de boekhouding voor de boeren in de buurt. We zitten een uur te kletsen, want hij heeft de tijd en is echt geïnteresseerd in waar ik mee bezig ben. Ik denk, ik trek de stoute schoenen aan en vraag of ik mijn tent voor een vergoeding op zijn gazon mag opzetten. Maar hij is dat niet van plan, alleen gratis. Ik dank hem hartelijk en ga mijn tent opzetten 50 meter van het woonhuis, maar in de tent is het 39 graden, dus ik kan daar niet in blijven. Ik ga weer even op de bank bij hen zitten, de hond en de kat komen ook even kijken (bernardshond).

Om 19:00 uur ga ik weer de tent in, omdat zij naar de tv gaan kijken. Ik vind wel dat er een vreemde maar toch bekende geur in mijn tent hangt, ik weet niet wat het is. Ik lig lang wakker omdat het nog steeds warm is in de tent. Als het bijna donker is val ik toch in slaap.

Dinsdag 3 juni

Noret - Vansbro 18 km

Vansbro - Borlänge

Ik ben om 07:30 uur weer uit de tent, want ik wil redelijk vroeg in Vansbro aankomen en daar kijken of ik al een begin kan maken met de terugreis naar Arlanda (Stockholm).

Ik ga weer water bijtanken bij het huis en bedank hen voor hun gastvrijheid. Als ik de tent opruim kom ik achter de reden van de vreemde geur in mijn tent. Als ik mijn slaapmatje oprol zie ik een plasje liggen in de tent. Het blijkt dat de kat zijn plasje gisteravond in mijn tent gedaan heeft; nu herken ik de geur weer van vroegere tijden!

Om 08:30 uur ben ik gestart voor de laatste wandeldag van deze vakantie. Het is de eerste dag dat ik eigenlijk de hele dag in bewoond gebied zal lopen. Na een half uurtje steek ik de E16 over, de weg die van de oostkust van Zweden naar Oslo loopt; het is wel een gewone 2-baansweg. De route die ik loop, loopt ten zuiden van die weg en gaat door kleine dorpjes en landbouwgebied.

Het is iets koeler dan gisteren, maar toen heb ik wel een blessure opgeloo-

pen, denk ik, want mijn linkerknie wordt elke keer stijf als ik even pauzeer. De spierpijn verdwijnt wel weer als ik een kwartiertje aan de wandel ben.

Omdat ik tijd genoeg heb doe ik rustig aan en neem ook meer pauzes. Iets na de middag kom ik al aan in Vansbro. Ik kom langs de camping die eigenlijk als eindpunt van vandaag zou dienen, maar vanwege de problemen met de treinverbinding naar het vliegveld, die nog steeds niet opgelost zijn volgens het echtpaar van gisteren, wil ik kijken hoe ik hier weg kan komen.

Ik loop naar het treinstation, maar er blijkt geen personenvervoer te zijn vanuit het stadje, alleen maar boomstammenvervoer per spoor. Ik had thuis al een noodscenario bekeken als niet alles volgens de planning zou verlopen (ik wilde eigenlijk tot Filipstad lopen, maar dan had alles mee moeten zitten (en dat zat het jammer genoeg niet).

Ik kan alleen per bus naar de grootste stad van Dalarna komen; daar kan ik de trein pakken naar het vliegveld. Er gaat elke 2 uur een bus naar Borlänge en het geluk is dat ik maar een half uurtje hoeft te wachten. Om 13:30 uur is de bus er, ik kan een kaartje kopen in de bus en 1,5 uur later ben ik in Borlänge.

Daar check ik in bij een hotel en ga iets eten met een Magnum-ijsje als toetje voor het slagen van deze vakantie.

*-Peter van Beljouw-
(er komt nog meer ...)*

ELFSTEDENPAD

Bij wandelknooppunt 14 in Dokkum is onlangs de aftrap gegeven voor de ontwikkeling van het Elfstedenwandelpad. De wandelroute langs de elf steden krijgt duidelijke bewegwijzering. Deze route maakt onderdeel uit van een wandelnetwerk voor heel Fryslân.

Met het Elfstedenwandelpad komt een langgekoesterde wens uit. Er is al jaren behoefte aan een typisch Fryske wandelroute langs de elf steden die meerdaagse wandeltoeristen trekt.

De KWBN en Stichting Wandelnet werken in opdracht van de provincie Fryslân aan de ontwikkeling van deze wandelroute. In de loop van 2017 is de route het hele jaar te bewandelen. Het zal een aantrekkelijke tegenhanger worden van het Pieterpad; zonder twijfel het bekendste lange afstand wandelpad dat Nederland nu kent.

Met het Elfstedenwandelpad (ca. 240 km lang) krijgen Fryslân en de wandelsport er een interessante route bij. Niet alleen omdat het verwijst naar de Tocht der Tochten. Het Elfstedenpad laat Fryslân ook als één geheel zien. Het goed bewegwijzerde wandelpad is voor zowel de afstandswandelaars als recreatieve wandelliefhebbers een prachtige ervaring. Wandelaars kunnen het pad straks op elke dag en op elke gewenste plek van de route beginnen.

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonnay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

KLAAR VOOR HET NIEUWE SEIZOEN!

Decathlon Best, NCB-weg 14 • 5681RH Best • Tel.: +31 499 365 080
ma - do 9:30u - 20:00u. vr 9:30u - 21:00u. za 9:30u - 18:00u. zo 12:00u - 17:00u.

